

Μαγούλιανα

www.magouliana.gr

www.fb.com/magouliana

www.twitter.com/magouliana

ΦΩΤΙΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
ή ΦΩΤΑΚΟΣ
Α' ΥΠΑΣΠΙΣΤΗΣ Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ • ΤΕΥΧΟΣ 76 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2015

24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2016 ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Την πρωτοχρονιάτικη πίτα μας κόβουμε στις 24 Ιανουαρίου 2016, στις 11 το πρωί στο γραφείο μας, στην οδό Χαλκοκονδύλη 37.

Ο Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιανιτών θα εξασφαλίσει κάποιες προμήθειες και κρασί. Εσείς πάρετε μαζί σας ό,τι φαγώσιμο μπορείτε και ελάτε να τα πούμε από κοντά.

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ. Καλώς ήρθε το 2016. Το αντίδοτο για τις δύσκολες μέρες που έρχονται είναι αισιοδοξία, πολύ αλληλεγγύη και ακόμα περισσότερη αγάπη.

* Η βασιλόπιτα στα Μαγούλιανα κόπηκε μετά την θεία λειτουργία, την Κυριακή 3 Ιανουαρίου, στο καφενείο του χωριού. Παρά την κακοκαιρία και την ομίχλη εξήντα συγχωριανοί μας παραβρέθηκαν και αντάλλαξαν ευχές. Τον τόνο στη ζεστή ατμόσφαιρα που δημιουργήθηκε, έδωσαν οι νέοι.

Ποιος Ρονάλντο;

Όλο και κάποια ποδοσφαιρική ιστορία έχουν να αφηγηθούν από την αλάνα στα Πάνω Αλώνια οι Μαγουλιανίτες μπαλαδόροι του 1970 - 1980. Θα ακούσεις για μαγικές τρίπλες, κοφτές σέντρες, οφσάιντ, φάουλ, δυνατά σουτ, γκολ και αποκρούσεις που δεν έχουν σε κάτι να ζηλέψουν από τα κατορθώματα των Κριστιάνο Ρονάλντο και Λιονέλ Μέσι. Μπορεί λίγο τα σκορ να θυμίζουν ομάδα βόλεϊ, αλλά είπαμε. Έχουμε αδυναμία στο αγγλικό ποδόσφαιρο. Για να μην βαριέται η κερκίδα. Όταν υπάρχει.

□ Στις αρχές του 1980 το παιδί του χωριού ανακάλυψαν και την πορτοκαλί μπάλα του μπάσκετ. Γράφει ο ΠΕΤΡΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ ➔ ΣΕΛ. 4-5

Και η μαμή γουρλού

Την πρακτική μαμή μην φοβηθείς, ειδικά αν είναι γουρλού. Πώς γεννούσαν οι γυναίκες του χωριού πριν από λίγες δεκαετίες; Τί έκαναν όταν τα μωρά γεννιούνταν πρόωρα; Μάθετε για γιατροσόφια με ονοματεπώνυμο και άλλες πρακτικές ιατροφαρμακευτικές συνταγές. Γράφει η ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΛΑΜΠΟΥΣΗ. ➔ ΣΕΛ. 8

Εξήντα συγχωριανοί μας παραβρέθηκαν στην κοπή της βασιλόπιτας στα Μαγούλιανα, την Κυριακή 3 Ιανουαρίου στο καφενείο του χωριού. Το φλουρί που έκρυβε η φειντή πίτα του Συλλόγου έτυχε στον Χρήστο Π. Γόντικα. Στην φωτογραφία μαζί με τον ξάδελφό του Σταύρο Μπούμπουλη.

Έως 500% οι αυξήσεις στο νερό! Φωτιά στις τρύπιες τσέπες μας.

Η ΚΡΙΣΗ ΜΑΣ ΣΤΕΛΝΕΙ ΣΤΟΝ ΨΥΧΟΛΟΓΟ, Ο ΔΗΜΟΣ ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ ΣΤΟΝ... ΨΥΧΙΑΤΡΟ

Ενώ όλα τριγύρω τα ισοπέδωσε η ύφεση, οι κρατούντες τίποτα δεν διδάχθηκαν. Περί άλλων τυρβάζει και η δημοτική αρχή Γορτυνίας όταν ερωτάται γιατί ουσιαστικά εξαιρούνται Δημητσάνα, Βυτίνα, Στεμνίτσα από τα νέα τιμολόγια νερού.

Εν έτει 2016 οι δημότες ζητούν το αυτονόητο. Να πληρώνουν όλοι αυτά που τους αναλογούν. Γίνεται στον ίδιο χωριό άλλος να χρεώνεται με υδρομέτρηση και άλλος με ετήσια σταθερή χρέωση.

Γίνεται στον ίδιο δήμο:

✓ Κοινότητες να πληρώνουν μόνο ένα ετήσιο σταθερό ποσό (45 €).

✓ Άλλες κοινότητες να πληρώνουν ετήσιο πάγιο 25 € και επι-

πλέον χρέωση σύμφωνα με την κατανάλωση του νερού (ογκομέτρηση).

✓ Επιχειρήσεις να πληρώνουν ετήσιο πάγιο με ειδικό επαγγελματικό τιμολόγιο.

✓ Άλλες επιχειρήσεις να πληρώνουν με ογκομέτρηση ίδια με αυτή της οικιακής κατανάλωσης

✓ Κάποιες επιχειρήσεις να πληρώνουν με ετήσιο πάγιο οικιακού τιμολογίου.

Που πάνε τα λεφτά;

Εν έτει 2016 οι δημότες ζητούν το αυτονόητο. Τα έσοδα του Δήμου από τα τέλη ύδρευσης, να αποδίδονται αποκλειστικά για τις δαπάνες ύδρευσης και όχι για κάλυψη άλλων δαπανών.

Η δημοτική αρχή όφειλε ήδη από χθες να είχε προχωρήσει:

• στην σύσταση Δημοτικής Εταιρείας Ύδρευσης και Αποχέτευσης.

• στην τοποθέτηση ρολογιών μέτρησης του νερού σ' όλους τους καταναλωτές, ώστε να γίνεται η χρέωση ισόνομα.

Και, οι παρατυπίες δεν είναι ούτε μια, ούτε δύο, ούτε τρεις...

□ Ένα πρωτοφανές πελαταικό αλισβερίσι βρίσκεται σε εξέλιξη σήμερα στην Γορτυνία: Με ατομικές αιτήσεις διαγράφεται μέρος των τελών ημετέρων! Αν υποψιαστώ...

□ Ο μόνος κερδισμένος από τις αυξήσεις (έως και 500%) στο νερό είναι ο δήμος: Τα ετήσια έσο-

δά του στο Βαλτεσινικό από 19.500 ευρώ το χρόνο, αυγατάνουν στα 30.000 ευρώ (+50%).

□ Άλλα αντ' άλλων και στο δημοτικό συμβούλιο της 27ης Νοεμβρίου 2015: Η πλειοψηφία των δημοτικών συμβούλων δεν γνωρίζει τι ψηφίζει!

Και η σιωπή της αντιπολίτευσης δεν περιγράφεται: Ενώ έξω από το Δημαρχείο μοίραζε διαβεβαιώσεις για το δίκαιο του αγώνα των κατοίκων, την στιγμή της συζήτησης όλοι συμφώνησαν!

□ **Συντονιστική Επιτροπή Κατοίκων Βαλτεσινικού:** Δεν θα αποδεχθούμε αυθαίρετες και παράνομες χρεώσεις. ➔ Σελ. 2 - 3

Κοινό μέτωπο - ενιαία δράση

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΥΞΗΣΕΩΝ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΧΑΡΑΤΣΙΩΝ

Οι εξωφρενικές αυξήσεις στο νερό και ο τρόπος που μεθοδεύτηκαν ξεχείλισαν την οργή πολλών δημοτών. Το θέμα άλλωστε δεν αφορά μόνο το Βαλτεσινικό, αφού το κόστούμι του νερού ράφτηκε για όλους μας.

Ο Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιανι-

τών τάσσεται αναφανδόν στο πλευρό των κατοίκων του Βαλτεσινικού και της ανάδειξης του θέματος.

Ήδη γίνονται επαφές και με άλλους φορείς για να ενημερωθεί όσο γίνεται περισσότερος κόσμος και να σχηματιστεί μακροπρόθεσμα ένα ισχυρό μέτωπο που θα

παρεμβαίνει δυναμικά για όλα τα θέματα που αφορούν την περιοχή μας.

Δεν είναι τυχαίο που δημιουργείται ένα αρραγές ευρύτερο μέτωπο που πλέον ξεπερνάει το θέμα των αυξήσεων στο νερό και αγγίζει ακόμα και τον τρόπο λήψης των δημοτικών αποφάσεων.

Οικονομική ενίσχυση - συνδρομές για τον σύλλογο και την εφημερίδα!

Στο ταμείο κάθε τράπεζας σ' όλο τον κόσμο, από το σπίτι σας ή το γραφείο, μπορείτε να καταθέσετε την ενίσχυσή σας απλά, γρήγορα, αξιόπιστα.

Στην τραπεζική συναλλαγή προσθέστε το ονοματεπώνυμό σας. ΔΙΚΤΥΟ ΝΕΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ - EUROBANK

Κωδικός IBAN: **GR61026063 000000 20200838001** ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΕΩΣ 500% ΟΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΝΕΡΟ. ΣΤΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥΣ ΜΟΝΙΜΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΕΣ

Φωτιά στις τσέπες μας άναψε η δημοτική αρχή & πίσω δεν κάνει

► Τα παρακάτω κείμενα φέρουν την υπογραφή της Συντονιστικής Επιτροπής Κατοίκων Βαλτεσίνου, αλλά και του Συλλόγου Μαγουλιαντών. Συμφωνούμε επί του θέματος μέχρι κεραίας.

Το θέμα της τιμολογιακής πολιτικής του Δήμου Γορτυνίας φυσικά δεν ξεκινά σήμερα. Είναι υπόθεση με ιστορία τουλάχιστον πέντε ετών.

Τα πρώτα σημάδια ξεκίνησαν το 2011 όταν το τότε Δημοτικό Συμβούλιο με Δήμαρχο τον νυν Δήμαρχο Ι. Γιαννόπουλο, ψήφισε τα τέλη ύδρευσης για τα επόμενα χρόνια προβλέποντας ογκοχρέωση για μερικές περιοχές. Η ογκοχρέωση όμως υπήρχε μόνο για ένα εξάμηνο (από 1/5 έως 31/11), ενώ τους υπόλοιπους μήνες το νερό ήταν ελεύθερο.

Η τότε εξήγηση ήταν ότι λόγω της μερικής έλλειψης νερού την περίοδο του καλοκαιριού θα περιοριζόταν η σπατάλη κατανάλωσης. Στην πράξη βέβαια ουδέποτε εφαρμόστηκε η απόφαση αυτή, αλλά οι κάτοχοι υδρομετρητών πλήρωναν μόνο το πάγιο, ανεξάρτητα της κατανάλωσης.

Παράλληλα την περίοδο εκείνη είχε αρχίσει η συζήτηση στο Δημοτικό Συμβούλιο για δημιουργία Δημοτικής Εταιρείας Ύδρευσης Αποχέτευσης (Δ.Ε.Υ.Α.), όπως δίνει την δυνατότητα ο νόμος για την νέα δομή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Πρόγραμμα Καλλικράτης). Επίσης είχε αποφασισθεί να τοποθετηθούν υδρόμετρα σε όλους τους καταναλωτές του Δήμου Γορτυνίας, ώστε να γίνεται η χρέωση ισονομια. Και οι δύο αυτές δεσμεύσεις παραμένουν από τότε, απλά δεσμεύσεις.

Η πρώτη σοβαρή τροποποίηση του τρόπου χρέωσης του νερού ψηφίστηκε το τέλος του 2012 και προέβλεπε χρέωση με μέτρηση της κατανάλωσης όλο τον χρόνο, στις περιοχές φυσικά που λειτουργούν οι μετρητές. Η απόφαση αυτή καθόριζε τα τέλη ύδρευσης – αποχέτευσης για τα έτη 2013–2014. Εκτοτε, ανά χρόνο, επαναψήφίζεται ακριβώς η ίδια απόφαση για τα τέλη ύδρευσης του επομένου έτους με τελευταία αυτή της συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2015.

Τι προβλέπεται για τα τέλη ύδρευσης

Σύμφωνα με σειρά νόμων, αποφάσεων και ερμηνευτικών εγκυκλίων που είναι στη διάθεση του κάθε ενδιαφερομένου, προβλέπεται ότι τα τέλη και δικαιώματα ύδρευσης που επιβάλλονται από τους Ο.Τ.Α. έχουν ανταποδοτικό χαρακτήρα, στοιχείο που θα πρέπει να προκύπτει από τις αποφάσεις των Δημοτικών Συμβουλίων. Η επιβάρυνση των υπόχρεων θα πρέπει να είναι ανάλογη προς το κόστος των παρεχόμενων υπηρεσιών αποκλειστικά και μόνον της ύδρευσης.

Υπάρχει νομοθετική πρόβλεψη για επιβολή διαφορετικών τιμολογίων κατά περιοχές, ανάλογα με τα εκτελούμενα έργα, την ιδιαιτερότητα ή το κόστος λειτουργίας των εγκαταστάσεων της περιοχής.

Σε ακραίες περιπτώσεις ο νόμος προβλέπει ακόμα και μη επιβολή τέλων όταν δεν προβλέπονται δαπάνες για την εξυπηρέτηση της υδρεύσεως σε προσωπικό ή έργα.

Σαφής αναφορά γίνεται και για ειδική τιμολόγηση ή απαλλαγή από τα τέλη σε ειδικές κατηγορίες συμπολιτών μας (άνοργοι, πολύτεκνοι, άτομα με ειδικές ανάγκες κ.α.), τα οποία έσοδα του Δήμου από τα τέλη

Ο Δαβίδ μπορεί να μην νικάει πάντα τον Γολιάθ, αλλά ο Αντώνης μάς δείχνει το παράδειγμα και δεν το βάζει κάτω. Σκληρό «μπρα ντε φερ» με τον Diego Πολίτη.

ύδρευσης, αποδίδονται αποκλειστικά για τις δαπάνες ύδρευσης και ρητά αναφέρονται οι σχετικοί νόμοι στην απαγόρευση μεταφοράς πόρων από την ύδρευση για κάλυψη οποιασδήποτε άλλης δαπάνης.

Για την διασφάλιση δε της ορθής χρήσης των εισπραττόμενων χρημάτων από την ύδρευση, τόσο η νομοθεσία όσο και σειρά νομολογιών του Συμβουλίου της Επικρατείας, επιβάλλουν στο Δημοτικό Συμβούλιο, η πρό-

Με 20 ευρώ θα χρεώνονται οι συνδρομητές όταν δεν μπορεί να μετρηθεί το νερό που καταναλώνουν. Μαζί με το πάγιο θα πληρώσουν συνολικά 45 ευρώ, όπως ακριβώς και το 2015!

ταση των τελών ύδρευσης να συνοδεύεται από ισολογισμό τρέχουσας χρήσης και προϋπολογισμό επόμενης χρήσης των εσόδων – εξόδων της ύδρευσης.

Για την απόδειξη της αναλογικότητας μεταξύ εσόδων και εξόδων πρέπει να συνοδεύουν την πρόταση καθορισμού των τελών ύδρευσης, τα ακόλουθα:

* Για τα έσοδα να παρατιθενται συγκεκριμένα και επίκαιρα στοιχεία περί του αριθμού των καταναλωτών συνολικά και ανά κατηγορίες, του διατιθέμενου όγκου νερού σε συγκεκριμένη χρονική περίοδο και κατά κατηγορίες καταναλωτών, ώστε τα προβλεπόμενα έσοδα να ανταποκρίνονται με τη μεγαλύτερη δυνατή προσέγγιση στις συνθήκες καταναλώσεως που υπάρχουν κατά τον χρόνο λήψης της απόφασης.

* Για τα έξοδα να παρατιθενται ακριβή στοιχεία των επί μέρους δαπανών ανά υδρευόμενη περιοχή, ώστε να απεικονίζονται αναλυτικά τα ακριβή χρηματικά ποσά που είναι απαραίτητα για την κάλυψη των δαπανών.

Τι ισχύει σήμερα

Στο Δήμο Γορτυνίας υπάρχουν:

- ✓ Κοινοτήτες που πληρώνουν μόνο ένα ετήσιο πάγιο που ανέρχεται, μετά τις αλλαγές του τρόπου...σερβιρίσματος, του τελευταίου Δημοτικού Συμβουλίου και πάλι στα 45 € ανά έτος.
- ✓ Κοινοτήτες που πληρώνουν ετήσιο πάγιο 25 € και επιπλέον χρέωση σύμφωνα με την κατανάλωση του νερού (ογκομέτρηση).

Υπάρχει ακριβώς η ίδια χρέωση ανά κυβικό, σε όλες τις περιοχές που ισχύει η ογκομέτρηση και συγκεκριμένα 0-100 κυβικά με 0,40 €, 100-200 κυβικά με 0,60 € και πάνω από 200 κυβικά με 0,80 €.

- ✓ Επιχειρήσεις που πληρώνουν ετήσιο πάγιο με ειδικό επαγγελματικό τιμολόγιο και ογκομέτρηση κατά πολύ αυξημένο από αυτό του προηγούμενου έτους.
- ✓ Επιχειρήσεις που πληρώνουν με ογκομέτρηση ίδια με αυτή της οικιακής κατανάλωσης
- ✓ Επιχειρήσεις που πληρώνουν με ετήσιο πάγιο οικιακού τιμολογίου.

Για το 2016 στην ουσία ισχύουν ακριβώς τα ίδια με το 2015, αλλά είναι γραμμένα με τέτοιο τρόπο που έχει σκοπό να αποπροσανατολίσει και να παραπλανήσει τους δημότες. Ενώ όλοι γνωρίζουμε ότι σε τουλάχιστον τρεις από τις μεγάλες Τοπικές Κοινότητες δεν υπάρχουν υδρομετρητές, στην απόφαση υπάρχει μία ενιαία κατηγορία οικιακού τιμολογίου με κλίμακες ογκομέτρησης.

Υπάρχει όμως και μία παρατήρηση: Όταν για οποιοδήποτε λόγο δεν μπορεί να μετρηθεί το νερό, χρεώνονται 50 κυβικά με 0,40 ευρώ δηλαδή 20 ευρώ. Μαζί με το πάγιο λοιπόν οι συνδρομητές αυτών των τοπικών κοινοτήτων θα πληρώσουν συνολικά 45 ευρώ, άρα τα ίδια με το έτος 2015. Αυτός ακριβώς είναι και ο νέος τρόπος σερβιρίσματος που αναφέραμε παραπάνω!

ΠΑΡΑΤΥΠΙΕΣ Μια, δύο, τρεις...πολλές

Εστιάζοντας στην Τοπική Κοινότητα Βαλτεσίνου, ανεξάρτητα αν το σύνολο σχεδόν των σχολίων αγγίζει και όλες τις άλλες κοινότητες, μπορούμε να συνοψίσουμε τις εμφανιζόμενες παρατυπίες/παραινομίες στα ακόλουθα σημεία.

- * Ο Δήμος Γορτυνίας, παρά την δέσμευση του Δημοτικού Συμβουλίου, εδώ και 5 έτη για άμεση προτεραιότητα εγκατάστασης υδρομετρητών σε όλες τις τοπικές κοινότητες, δεν έχει κάνει το παραμικρό βήμα πρόόδου. Αυτό σημαίνει ότι περιοχές με υδρομέτρηση πληρώνουν με ετήσια κατανάλωση, σημαντικά υψηλότερα ποσά, σε αντίθεση με άλλες που πληρώνουν ένα ετήσιο εφάπαξ ποσό της τάξης των 45 €.
- * Ο Δήμαρχος, με εσωτερικό έγγραφο τον Ιούλιο του 2015, καλούσε την αρμόδια υπηρεσία του Δήμου να προετοιμάσει πλήρη στοιχεία εσόδων - εξόδων για την περιοχή του

Βαλτεσίνου ώστε να ενημερωθούν οι διαμαρτυρόμενοι κάτοικοι. Επειδή ουδέποτε παρουσιάστηκαν αυτά τα στοιχεία προφανώς υπάρχει σκόπημη αποφυγή παρουσίασης τέτοιων εγγράφων, διότι δεν θα μπορούσε κανείς να πιστέψει ότι ο Δήμος δεν διαθέτει όλα αυτά τα παραστατικά.

Αυτό ίσως και να εξηγεί γιατί τόσο στις προηγούμενες αποφάσεις τελών ύδρευσης όσο και στην τελευταία, δεν παρουσιάστηκε κανένα ισολογισμός εσόδων – εξόδων αλλά ούτε και προϋπολογισμός επομένου έτους, κάτι που ρητά επιβάλλεται από τους σχετικούς νόμους.

* Έχουν επιβληθεί ακριβώς τα ίδια τέλη ύδρευσης σε όλες τις Τοπικές Κοινότητες ανεξάρτητα από τα επί μέρους έξοδα της κάθε υδροδοτούμενης περιοχής. Το παράτυπο αυτό του τρόπου χρέωσης το αποδεικνύει και το γεγονός ότι μέχρι και πέρσι η απόφαση χωριζόταν σε Τοπικές Κοινότητες γιατί αυτό επιβάλλει και ο νόμος.

Αν δεν υπήρχε τέτοια υποχρέωση γιατί ο Δήμος να αναφέρει ξεχωριστά κάθε περιοχή και να μην υπήρχαν τρεις μόνο κατηγορίες Μία χρέωση για οικιακή κατανάλωση χωρίς υδρομέτρηση, μία για οικιακή κατανάλωση με υδρομέτρηση και μία για επαγγελματική κατανάλωση.

* Με την ακολουθούμενη τακτική του Δήμου, κατά την περίοδο υδρομέτρησης, εάν κάποιο υδρόμετρο δεν είναι προσβάσιμο ή είναι χαλασμένο ή δεν έχει τοποθετηθεί, ο συνδρομητής πληρώνει μόνο το πάγιο και σταθερή χρέωση 50 κυβικών δηλαδή 20 ευρώ ήτοι σύνολο 45 ευρώ, ανεξάρτητα κατανάλωσης και σε αντίθεση με τους συμπολίτες του στην ίδια περιοχή που πληρώνουν με ογκομέτρηση.

* Με την τρέχουσα απόφαση για το έτος 2015 προβλέπεται ογκομέτρηση κάθε Ιούλιου. Τον Ιούλιο του 2015 δεν έγινε μέτρηση στην περιοχή του Βαλτεσίνου, αλλά γίνεται τις μέρες αυτές. Με τι στοιχεία θα χρεωθούν το νερό οι κάτοικοι;

* Δεν υπάρχει πρόβλεψη για ειδικό τιμολόγιο σε καμία ευαίσθητη κοινωνική ομάδα που δικαιούται εκπνώσεων βάσει των σχετικών νόμων.

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ – ΠΡΟΚΛΗΣΗ...

Το νερό χύνεται άσκοπα στο ρέμα

Το Βαλτεσίνικο είναι ένα χωριό με επάρκεια νερού όλο το χρόνο. Για διάστημα δύο μηνών σε περιόδους γενικής λειψυδρίας και αυξημένης κίνησης, λόγω καλοκαιριού, πριν από 3 με 4 χρόνια, υπήρξε έλλειψη νερού η οποία αντιμετωπιζόταν με διακοπή υδροδότησης μερικές ώρες κατά την διάρκεια της νύχτας.

Τα τελευταία όμως 2 χρόνια υπάρχει υπερεπάρκεια νερού τόσο τους χειμερινούς όσο και τους θερινούς μήνες. Τόση που από την υπερχειλίση της κύριας δεξαμενής του Κεφαλόβρυσου, συνεχώς τρέχει νερό στο διπλανό φρεάτιο. Είναι λοιπόν τουλάχιστον προκλητικό οι κάτοικοι να πληρώνουν μεγάλα ποσά για την κατανάλωση νερού όταν το νερό χύνεται στο ρέμα.

* Δεύτερη ιδιαιτερότητα που έχει το χωριό είναι η υδροδότηση με απόλυτα φυσική ροή, χωρίς καμία χρήση αντλιών ή ενδοκίμων δεξαμενών. Έτσι θα μπορούσαμε να πούμε ότι τα λειτουργικά έξοδα είναι μηδενικά μια και ούτε χλωρίωση γίνεται λόγω της συνεχούς ελεύθερης ροής. Έξοδα αποκατάστασης βλα-

– ΣΤΟΝ ΔΗΜΟ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΑΚΟΥΝΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΔΡΕΥΣΗΣ-ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ

η δημοτική αρχή & πίσω δεν κάνει

βών σίγουρα θα υπάρχουν αλλά μέχρι τώρα, όσο και να προκαλέσαμε να τα δούμε, δεν έχουμε δει κάτι.

* Οι κάτοικοι του Βαλτεσίνου, όπως και άλλων χωριών της ορεινής Γορτυνίας, λόγω των ιδιαίτερα χαμηλών θερμοκρασιών το διάστημα του χειμώνα, είναι υποχρεωμένοι να αφήνουν βρύσες να στάζουν για να μην παγώσουν και σπάσουν οι σωληνώσεις.

Σε πια απόφαση Δημοτικού Συμβουλίου έχει προβλεφθεί κάτι για αυτό; Σε καμία. Σε αντίθεση με αυτό μάλιστα στα τέλη του 2016 προβλέπεται χρέωση του 65% του μετρηθέντος νερού για όλες τις Τοπικές Κοινότητες που μετράται το νερό άρα σε όλη την επικράτεια του Δήμου.

* Μετά την αποστολή των τελών ύδρευσης έχει παρατηρηθεί μία ιδιότυπη πελατειακή σχέση του τρόπου χρέωσης το ανιούτητα και το γεγονός ότι μέχρι και πέρσι η απόφαση χωριζόταν σε Τοπικές Κοινότητες γιατί αυτό επιβάλλει και ο νόμος.

* Ακόμα και μέσα στο ίδιο χωριό αν την ημέρα της υδρομέτρησης ο υπάλληλος δεν έχει πρόσβαση στον υδρομετρητή, δεν υπάρχει, δεν μπορεί να τον διαβάσει, τον βρει χαλασμένο και πολλές άλλες περιπτώσεις, φεύγει χρεώνοντας τελικά μόνο το πάγιο συν 20 ευρώ. Με ποια λογική ο επόμενος λοιπόν πληρώνει την κατανάλωση;

* Ενώ στο Βαλτεσίνικο, με παροχή νερού χωρίς έξοδα, υπάρχουν χρεώσεις της τάξεως των 150€, των 200 €, αλλά και 300 ευρώ, σε παρακείμενες περιοχές, όπως κατήγγειλε ο δημοτικός σύμβουλος Μ. Σφυρής, λειτουργούν επαγγελματικές μονάδες (ξενοδοχεία, βενζινάδικα) που πληρώνουν μόνο πάγιο!

ΓΙΑΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΟΛΑ ΑΥΤΑ Που πάνε τα λεφτά;

Η όλη κατάσταση δημιουργεί πολλά ερωτήματα, που χρήζουν ξεκάθαρης απάντησης. Ένας Δήμος με τόσες ιδιαιτερότητες και ανισότητες, το πρώτο που θα επεδίωκε ήταν να συστήσει την Δημοτική Εταιρεία Ύδρευσης Αποχέτευσης (ΔΕΥΑ).

Έτσι θα υπήρχε απόλυτος έλεγχος σ' όλα τα στάδια της παροχής αυτού του αγαθού, σύμφωνα με τις προβλεπόμενες διατάξεις. Αλλά ακόμα και με την σημερινή λειτουργία της υπηρεσίας ύδρευσης, κανείς δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι υπάρχει δυσκολία παρακολούθησης των εσόδων και εξόδων ανά περιοχή και περίοδο.

Ίδου η απορία

Η μόνη λοιπόν λογική εξήγηση –η οποία πρέπει να διαψευστεί αρμοδίως- είναι η χρησιμοποίηση πόρων από τα έσοδα της ύδρευσης για άλλες ανάγκες του Δήμου.

Από στοιχεία που ανέφερε ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Σφυρής, τόσο δημόσια όσο και κατά την συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου της 27 Νοεμβρίου, η σημερινή κατάσταση της ετήσιας χρέωσης, με την εφαρμογή της νέας τιμολογιακής πολιτικής, είναι η εξής:

- Αριθμός παροχών ύδρευσης στο Βαλτεσίνικο: 430
- ✓ 27 καταναλωτές θα κληθούν να καταβάλουν ποσά που κυμαίνονται από €200-€270 (αύξηση 340% - 500%)
- ✓ 22 από €150-€200 (αύξηση 230% - 340%)
- ✓ 28 από €100-€150 (αύξηση 120% - 230%)
- ✓ 33 από €50-€100 (αύξηση 11% - 120%)
- ✓ 320 από €25- €50

Από ένα πρόχειρο υπολογισμό, σύμφωνα

με τα παραπάνω στοιχεία, το συνολικό προς είσπραξη ετήσιο ποσό (έσοδα) από τα τέλη ύδρευσης μέχρι και το 2013 ήταν 19.500 ευρώ περίπου (430 καταν. Χ 45 ευρώ ελάχιστη χρέωση).

Για το 2014 και φυσικά το 2015 και 2016, το συνολικό προς είσπραξη ετήσιο ποσό (έσοδα) ανέρχεται στο ποσόν των 30.000 ευρώ, ήτοι μεσοσταθμική αύξηση της τάξεως του 50%.

Δυστυχώς μερίδα στελεχών της τοπικής αυτοδιοίκησης, προσπαθώντας να δικαιολογήσει τις απαράδεκτες αυτές αυξήσεις, παραπληροφορεί τους δημότες λέγοντας ότι είναι αναγκαίες για να εκπληρωθεί ο Δήμος τις οικονομικές του υποχρεώσεις και να μαζευτούν τα σκουπίδια ή να πληρωθούν οι υπάλληλοι! Εάν συμβαίνει αυτό είναι προκλητική παρανομία.

Πέραν της παράνομης αυτής ενέργειας υπάρχει και η ηθική διάσταση του θέματος, η τον εκβιασμό των ανθρώπων που δεν γνωρίζουν, να σταματήσουν να διαμαρτύρονται για να μην μείνει δήθεν απλήρωτος ο συγγενής ή ο γνωστός τους που δουλεύει στο Δήμο.

Ο Δήμος όμως δεν είναι «τσιφλίκι» κανενός, οι δημοτικοί άρχοντες έχουν εκλεγεί για να υπηρετούν τους πολίτες και είναι υποχρεωμένοι να εφαρμόζουν πιστά τους νόμους χωρίς παρεκκλίσεις για κανένα και για οποιοδήποτε λόγο.

Βασική αιτία επίσης είναι και η διαφάνεια και δημοκρατική λειτουργία των θεσμών. Σε καμία διαδικασία όχι μόνον δεν είχαν λόγο, αλλά και δεν ενημερώθηκαν οι κάτοικοι. Τα πάντα έγιναν στο σκοτάδι εκτός και αν κάποιος αυτοδιοίκησης, προσπαθώντας να δικαιολογήσει τις απαράδεκτες αυτές αυξήσεις, παραπληροφορεί τους δημότες λέγοντας ότι είναι αναγκαίες για να εκπληρωθεί ο Δήμος τις οικονομικές του υποχρεώσεις και να μαζευτούν τα σκουπίδια ή να πληρωθούν οι υπάλληλοι! Εάν συμβαίνει αυτό είναι προκλητική παρανομία.

Πέραν της παράνομης αυτής ενέργειας υπάρχει και η ηθική διάσταση του θέματος, η τον εκβιασμό των ανθρώπων που δεν γνωρίζουν, να σταματήσουν να διαμαρτύρονται για να μην μείνει δήθεν απλήρωτος ο συγγενής ή ο γνωστός τους που δουλεύει στο Δήμο.

Όλοι γνωρίζουμε ότι σε τουλάχιστον τρεις μεγάλες Κοινότητες δεν υπάρχουν υδρομετρητές. Στην δημοτική απόφαση πάντως υπάρχει μία ενιαία κατηγορία οικιακού τιμολογίου με ογκομέτρηση!

Με την τακτική αυτή εξυπηρετούνται και διάφορα τοπικά μικροσυμφέροντα. Στη σημερινή εποχή το ζήτημά μας είναι η χρηστή διοίκηση και όχι η προσπάθεια να αποφεύγουμε να πληρώνουμε εμείς εις βάρος των άλλων.

Στον ίδιο Δήμο υπάρχουν:

- ✓ περιοχές που πληρώνουν με ογκομέτρηση εδώ και χρόνια.
- ✓ περιοχές που θα πληρώνουν μόνο ελάχιστη χρέωση 45 ευρώ για αρκετά ως φαίνεται ακόμα χρόνια.

Αναλαμβάνουμε δράση

Μετά την δημοσίευση (23 Δεκεμβρίου 2015) της απόφασης των νέων τελών, ετοιμάζουμε όλες εκείνες τις νομικές ενέργειες που θα υποχρεώσουν το Δημοτικό Συμβούλιο να αναγνωρίσει την αυθαιρεσία των αποφάσεων αυτών και να προχωρήσει στην αναθεώρησή τους.

Αναλαμβάνουμε εκστρατεία ενημέρωσης των δημοτικών συμβουλίων ώστε να αντιληφθούν, όσοι δεν γνωρίζουν, γιατί οι αποφάσεις που ψήφισαν είναι παράνομες.

Οργανώσαμε, με μεγάλη επιτυχία, συμμετοχή άνω των 120 ατόμων, ανοιχτή συγκέντρωση στο Βαλτεσίνικο την 27 Δεκεμβρίου 2015 ώστε να ενημερωθούν πλήρως οι συνδημότες μας και να αποφασίσουμε για τις περαιτέρω νομικές ενέργειες.

Έχουμε καλέσει και συνεχώς καλούμε όλα τα μέλη της δημοτικής αρχής, δήμαρχο, αντιδήμαρχο, δημοτικούς συμβούλους, επικεφαλής της αντιπολίτευσης, μέλη τοπικού συμβουλίου, να συμμετάσχουν στις δημόσιες συζητήσεις ώστε να ενημερωθούν και να ακούσουν τις απόψεις των κατοίκων. Μέχρι σήμερα δεν το έχουμε καταφέρει αλλά ελπίζουμε ότι αργά ή γρήγορα κάτι θα αλλάξει στη συμπεριφορά τους αυτή.

Η τυπική τους παρουσία μόνο σε γιορτές και πανηγύρια, δεν είναι αρκετή για να κλύψει την σημερινή τους αδιαφορία.

Έχουμε ήδη καταθέσει προσφυγή κατά της απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου για τον καθορισμό των τελών ύδρευσης έτους 2016, υπογεγραμμένη από 100 και πλέον κατοίκους/δημότες Βαλτεσίνου και έχουμε σοβαρές ενδείξεις ότι η απόφαση αυτή θα ακυρωθεί πολύ σύντομα.

Οι κάτοικοι του Βαλτεσίνου περιμένουν από την δημοτική αρχή να τηρεί τους υπάρχοντες νόμους και να σεβεται όλους τους δημότες, τους οποίους έχει ορκιστεί να υπηρετεί. Συμπεριφορές όπως αυτή που αντιμετωπίζουμε στο θέμα αυτό, σίγουρα δεν τιμούν τους εκλεγμένους εκπροσώπους που τις ακολουθούν.

Θα πρέπει να είναι όλοι σίγουροι ότι όταν θα έρθει η ώρα, να επιλέξουμε τους νέους μας εκπροσώπους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, καμία αλαζονική συμπεριφορά όπως οι σημερινές δεν θα επιτρέψουμε να έχει ξεχαστεί.

Είναι γνωστό ότι έφτασε μέχρι την Αμερική κάνοντας έρανο για να γίνει το Σανατόριο στην Κορφοζυλιά. Με την φωτογραφία αυτή μάθαμε ότι χτύπησε μέχρι και την πόρτα του Λευκού Οίκου στην Ουάσινγκτον. Το 1929 λοιπόν, η Μάνα του Στρατιώτη Άννα Μελά-Παπαδοπούλου ανέβηκε τα σκαλοπάτια του συνοδευόμενη από τον Έλληνα Πρέσβη στην Ουάσινγκτον Άγγελο Αννίνο για να συναντήσει τον 30ό πρόεδρο των ΗΠΑ, Τζων Κάλβιν Κούλιτζ. Θέμα συζήτησης, όπως μας πληροφορεί η λεζάντα της φωτογραφίας, ήταν η μελέτη καλύτερων πρακτικών νοσηλευτικής και για την καλύτερη λειτουργία του Ερυθρού Σταυρού. Με την ευκαιρία να υπενθυμίσουμε ότι το Σανατόριο στην Κορφοζυλιά μετά τον θάνατό της το 1938 σταμάτησε να λειτουργεί. Το ιστορικό κτήριο, πρότυπο νοσοκομειακής αρχιτεκτονικής και από τα σημαντικότερα εκείνη την εποχή για την καταπολέμηση της ετήσιας χρέωσης, που έλαβε τον Σταυρό του Σωτήρος, το 1914. Την φωτογραφία αποκτήσαμε από δημοπρασία συλλεκτικών αντικειμένων, στο e-bay.

Α. Αλεξ.

ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΤΡΕΧΟΥΝ - ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΜΕΙΩΝΟΝΤΑΙ Οι καλοκαιρινές δράσεις κοστίζουν

Ένα κρύο βράδυ λίγο πριν από τα Χριστούγεννα τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου του Συλλόγου, που ζουν στην Αθήνα, βρεθήκαμε στο σπίτι μας, στην Χαλκοκονδύλη 37 να συζητήσουμε για την κοπή της βασιλόπιτας.

Μετά από αρκετές προσπάθειες ο Άγγελος κατόφερε να με βρει στο τηλέφωνο και να με καλέσει στη συνέντευξη. Πράγματι την καθορισμένη ώρα οι περισσότεροι –πλην δυο- είχαμε μαζευτεί. Αυτό που μου έκανε θετική εντύπωση ήταν η συμπεριφορά του προέδρου. Δεν είχε έρθει με συγκεκριμένες θέσεις και ημερομηνίες, αλλά πρότεινε και αποφασίσαμε μετά από εποικοδομητική συζήτηση.

Έτσι καταλήξαμε στις ημερομηνίες για την κοπή της πίτας στην Αθήνα και στο χωριό καθώς και για το που θα γίνει η εκδήλωση. Μετά προχωρήσαμε στον οικονομικό απολογισμό των καλοκαιρινών εκδηλώσεων. Δυστυχώς τα έξοδά μας –πράγμα αναπόφευκτο- ήταν αρκετά περισσότερα από τα έσοδα. Το μόνο ευχάριστο, ότι υπήρχαν χρήματα στο ταμείο από την κλήση διαχείριση των προηγούμενων ετών. Για πόσο όμως.

Ένα άλλο θέμα που συζητήθηκε –χωρίς όμως να παρθεί κάποια απόφαση- ήταν κατά πόσο ο Σύλλογος πρέπει να χρηματοδοτεί το κυρίως γεύμα

στο «Αντάμωμα» όταν πρόκειται για αρτύσιμο φαγητό, σε μια περίοδο νηστείας και με δεδομένο ότι νηστεύουν αρκετοί. Το καλύτερο μάλλον θα είναι να φέρνει ο καθένας το δικό του φαγητό, όπως έγινε και την δεύτερη χρονιά του «Ανταμώματος». Μ' αυτόν τον τρόπο αφενός θα εξοικονομήσουμε χρήματα και αφετέρου θα δούμε ποιά «μαμά μαγειρεύει καλύτερα απ' τη δική σου».

Αφού συζητήθηκαν αυτά τα σημαντικά θέματα, σιγά – σιγά η συζήτηση χαλάρωσε. Και θα χαλάριω ακόμα περισσότερο αν υπήρχε και καμία μπουτίλα ρακί όπως γινόταν με το προηγούμενο προεδρείο. Παρ' όλα αυτά –έστω και αποστοιχισμένη- θυμήθηκα τις εποχές που ο παπα-Θόδωρος έβαζε ρόβι στη Σφυρίδα και τη μαζεύαμε παρέα με τους κάστορες. Θυμήθηκα το χωράφι στις Κορφές που σπέρνονταν σπύρι και ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του '80 είχε γίνει γήπεδο ποδοσφαίρου, και άλλα πολλά που αξίζει κάποια στιγμή να γραφτούν από τους πρωταγωνιστές. Όμως η ώρα περνούσε, το σκοτάδι πύκνωνε, το κρύο δυνάμωνε και όλοι μας ευχόμενοι καλές γιορτές ξεκινήσαμε για τη θαλπωρή του σπιτιού μας.

* Εύχομαι σ' όλους καλή και ειρηνική χρονιά και στην κοπή της πίτας να είμαστε περισσότεροι από κάθε άλλη φορά.

ΠΑΝΙΚΟΣ

Στο καφενείο, από αριστερά: Ξεγυράρι επισκεπτών, Ντίνος Κοσιάβελος, Δημήτρης Κοσιάβελος, Ηλίας Αναγνωστόπουλος, Χρήστος Μπούμπουλης, Ζακ Σολωμονίδης, Μπάμπης Σολωμονίδης, Χρυσούλα Σολωμονίδου, Γιάννης Μπούμπουλης, Σπύρος Κολόσασκας, Κωνσταντίνος Γόντικας, Βασίλης Κονδύλης.

Καρυδομαζώματα

Κάθε φορά που φεύγω από τα Μαγούλιανα προσπαθώ να σκέπτομαι –για να παίρνω κουράγιο- την επόμενη φορά που θα βρεθώ εκεί και πόσο αργά ή σύντομα θα είναι. Έτσι φεύγοντας κι αυτό το καλοκαίρι τη λύπη μου μετρίαζε το γεγονός ότι μετά από δύο μήνες περίπου θα ήμουν και πάλι στο χωριό για την συγκομιδή των καρυδιών.

Βέβαια αυτή η εργασία που κάποτε κρατούσε αρκετές μέρες, τώρα για τους περισσότερους παραγωγούς διαρκεί μόνο ένα Σαββατοκύριακο. Και αυτή η αγροτική απασχόληση ακολουθούσε την πορεία εγκατάλειψης του αγροτικού τρόπου ζωής και τείνει να εξαλειφθεί. Οι άνθρωποι έφυγαν από τα χωριά, οι καρυδιές παραμελήθηκαν, αρρώστησαν και εγκαταλείφθηκαν. Στην καλύτερη περίπτωση πρόσφεραν ένα εισόδημα στους ιδιοκτήτες τους από την πώλησή τους για ξυλεία.

Βέβαια και τα χωράφια με τις καρυδιές δεν υπήρχαν πάντοτε. Τρεις γενιές περίπου κράτησε αυτή η απασχόληση. Τα προηγούμενα χρόνια, όταν τα χωριά ήταν γεμάτα από πολυμελείς οικογένειες, τα χωράφια αυτά έβγαζαν φασόλια, σπύρι, βρώμη, ντομάτες, κολοκύθα, κρασί, πατάτες και ό,τι άλλο μπορούσε να ευδοκιμήσει στον κάθε τόπο.

Όσο τα εργατικά χέρια λιγόστευαν, τα φυτά αντικαθιστούνταν από άλλα που δεν είχαν ανάγκη από τόσο περιποίηση και φροντίδα. Τώρα που

ακόμα και οι λίγοι άνθρωποι που έχουν μείνει είναι πλέον ανήμποροι, τα χωράφια μένουν ακαλλήρηγχα και σιγά–σιγά γίνονται δασικές εκτάσεις.

Το μάζεμα των καρυδιών λοιπόν, που είχα να το κάνω αρκετά χρόνια, αποδείχτηκε μια εξαιρετική απασχόληση και όχι εργασία. Μαζί με άλλους αστούς που ήθελαν να χαρούν για λίγο τα υπολείμματα των αγροτικών εργασιών, μαζέψαμε για λίγες ώρες καρύδια και μετά χαρήκαμε το πατροπαράδοτο κολατσιό που αποτελούνταν από ψωμί, ντομάτα, αυγό και τυρί, όλα ντόπια. Αυτό το κολατσιό είναι το μόνο που έχει μείνει αναλλοίωτο στο πέρασμα των χρόνων. Ήταν το ίδιο που παίρναμε πριν από τριάντα και περισσότερα χρόνια όταν πηγαίναμε το καλοκαίρι να ποτίσουμε τις καρυδιές, που τότε ήταν γεμάτες καρπό.

Μαζί λοιπόν με πολλές αναμνήσεις και μερικά κλά καρύδια –για τον κόπο μας- την επόμενη μέρα χαράματα παίρναμε το δρόμο του γυρισμού. Η επόμενη φορά –το ήξερα- ήταν πολύ μακριά. Το χωριό θα έβγαζε όλο το χειμώνα μόνο του –χωρίς εμένα- γιατί το κρύο και οι μεγάλες νύχτες, που η μόνη διέξοδος είναι το καφενείο, δεν βοηθούν την παραγωγή μου.

Η μόνη μου παρηγοριά ήταν η συνάντησή για την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας όπου εκεί θα έβλεπα και φέτος πολλούς Μαγουλιανίτες.

Τηλεφώνησέ μου

Την ώρα που οι νεαροί Μαγουλιανίτες επικινδύνουν κάτω από τον πλάτανο τις δυνατότητες του νέου τους smart phones, οι παππούδες τους θυμούνται τι γίνονταν πριν από 55 χρόνια με τα τηλέφωνα.

Έναυσμα ενδοσκοπήσης στάθηκε ένας μουχλιασμένος από υγρασία και κτριμισμένος από τον χρόνο τηλεφωνικός κατάλογος του ΟΤΕ με ημερομηνία 1960. Στον κατάλογο συνδρομητών μετρήσαμε τους Μαγουλιανίτες που ζούσαν στην Αθήνα, στον Πειραιά και στα περίχωρα, και είχαν τηλέφωνο, εννοείται σταθερό. Στα Μαγούλιανα τότε δεν υπήρχαν τηλεφωνικές συσκευές στα σπίτια. Δεν μπορούσαμε να εξακριβώσουμε αν υπήρχε το 1960 τηλέφωνο στο καφενείο ή στο κοινοτικό γραφείο.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ Μαγουλιαντών με τηλέφωνα:

- **Γόντικας Αφροδίτη**, Βασίλ. Ηρακλείου 25
- **Γόντικας Δημήτριος**, δικηγορικό γραφείο, Σταδίου 35 και οικία Καυθάλη 11 και Λευκάδος 27 (τηλέφωνα 3)
- **Γόντικας Σ. Κωνσταντίνος**, ιατρός, ωτορινολαρυγγολόγος, σύμβουλος ιατρός Ευαγγελισμού, Δημοκρίτου 19, τηλέφωνο οικίας Κηφισιάς, Λεβίδου 31 (2)
- **Γόντικας Π.** – Ρηγιόνης Α., πολιτικός μηχανικός, Λουκιανού 26
- **Γόντικας Παναγιώτης**, Βασ. Ηρακλείου 24
- **Γόντικας Στέφανος**, υπάλληλος Πολύδρσση, Χαλάνδρι
- **Γόντικας Χαρίλαος**, χημικός, Θήρας 43
- **Δημητρακόπουλος Σ. Παναγιώτης**, πλατεία Ωδείου 2
- **Δημητρακόπουλος Τάκης**, γεωπόνος, τ. τεχνικός επιθεωρητής ΑΤΕ, Πριήνης 21, Νέα Σμύρνη
- **Δημόπουλος Παναγιώτης**, οπωροπώλης, Σόλωνος 27
- **Ζούβελος Βασίλειος**, υποδηματοποιός, Αχαρνών 321
- **Ζούβελος Νικόλαος**, ζαχαροπλαστέιον «Ιντεάλ», Σόλωνος 43
- **Ζούβελος Στέφανος**, Διευθυντής Ταμείου, Μαυρομάλη 10, Άνω Δάφνη
- **Καλόσασκας Ιωάννης**, Αριστέου 20
- **Καλόσασκας Πέτρος**, έμπορος, Β. Βουλγαροκτόνου 28
- **Κανελλόπουλος Νικόλαος**, Σφηγός 7
- **Κόλλιας Ιωάννης**, αξιωματικός Αιμενικού Σώματος, Ερυθρός Σταυρός, Αιμενική 64
- **Κόλλιας Σπύρος**, νευρολόγος – ψυχίατρος, Σολωμού 46 και Ερυθρός Σταυρός, Αιμενική 64 (2)
- **Κοσμάκης Κοσμάς**, πολιτικός μηχανικός, Ελ. Βενιζέλου 64
- **Μαγουλιανίτης Μιχ.**, εμπορικός αντιπρόσωπος, Κεραμικού 83
- **Μανδρακούκας Κωνσταντίνος**, δημόσιος υπάλληλος, Σπύρου Μερκούρη 64
- **Μαριολόπουλος Δημήτριος**, στρατιωτικός γιατρός, Ασκωνίας 3
- **Μαριολόπουλος Ηλίας**, καθηγητής πανεπιστημίου, Βιζυηνού 5
- **Μαγιόπουλος Χρήστος**, εργοστάσιον αρτοποιίας, Χαριλάου τρικούπη 7, αρτοποιείον – ζαχαροπλαστέιον, Χαριλάου Τρικούπη 7, οικία Νεοφύτου Δούκα 3 (3)
- **Μαγιοπούλου Ντόρα**, γιατρός, Ν. Δούκα 3
- **Παπαδημητρόπουλος Κώστας**, Πρόεδρος Ομοσπονδίας Παντοπωλών Ελλάδος, τέως Δημοτικός Σύμβουλος Αθηναίων, Ιππολύτου και Φωσκόλου, πλατεία Κολιάτσου (2)
- **Σκολαρίκος Τάσος**, δικηγόρος, γραφείον Ιπποκράτους 33 (2)
- **Τράπαλης Μιχάλης**, γενικών εμπόριον, Σαφφούς 1
- Ζαχαροπλαστέια: **Άριστον**, Χαρ. Τρικούπη 7 και **Λαύριο**, Γ' Σεπτεμβρίου 7.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΑΝΑ ΣΤΙΣ ΚΟΡΦΕΣ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ 1984 ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΠΑΣΚΕΤ

Μακρινές μπαλιές στα Πάνω Αλώνια

Του ΠΕΤΡΟΥ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

Σε μακρινές μπαλιές, δυνατά σουτ, γκολ και αποκρούσεις στις Μαγουλιανίτικες Κορφές ο λόγος. Σε αυτοσχέδιο γήπεδο, σε χέρσο χωράφι στα Πάνω Αλώνια. Στην αγαπημένη αλάνα των παιδιών του χωριού στα τέλη της δεκαετίας του 1970.

Όλα ξεκίνησαν όταν οι μαθητές του σχολείου με τον δάσκαλό τους ανακάλυψαν στις Κορφές ένα χέρσο κομμάτι γης σε σχήμα μικρού ποδοσφαιρικού γηπέδου. Δεν χρειάστηκε παρά να μπουν ξύλινα τέρματα και...

Πρωτοπάγη σε ηλικία 5 χρόνων βλέποντας να ανηφορίζουν εκεί τα μεγαλύτερα παιδιά. Υπήρχε ένας φόβος γιατί ήξερα ότι από το σπίτι δεν θα με άφηναν, αλλά η λαχτάρα για μπάλα τον νίκησε και έφυγα τρέχοντας να τους βρω.

Και, όχι μόνο τους βρήκα αλλά πήρα και το βάπτισμα του πυρός σε κανονική ομάδα. Ο δάσκαλος με έρχασε παίκτη αμυντικό. Οι θέσεις που επίθεση ήταν κλεισμένες από τους μεγαλύτερους.

Είχαν σχηματιστεί δύο ομάδες στις οποίες πρωταγωνιστές ήταν φυσικά οι πιο μεγάλοι. Η αλάνα ήταν ιδανική, αν εξαιρέσει κανείς ότι στη μέση υπήρχε ένας μικρός βράχος που μας δυσκόλευε συχνά-πυκνά. Μια φορά χαρακτηριστικά που το σκορ ήταν 19-19 και ενώ ο Γιάννης ήταν μόνος του, το σουτ βρήκε στον βράχο. Τότε ο Γιάννης απειλήσει να του βάλει φουρνέλο. Μην ξεγελιάστε από τα διψήφια σκορ, που μόλις ανέφερα. Τότε υπήρχαν δυνατές άμυνες.

Ένα άλλο πρόβλημα που είχαμε πάντα στο νου μας ήταν να μην βαράμε δυνατά σουτ. Από την μια μεριά η μπάλα μπορούσε εύκολα να καταλήξει στην μηχανή του μπάμπα-Ντίνου και από την άλλη, ποιος μικρός μπορεί αδιαμαρτύρητα να την κυνηγάει στις γύρω πλευρές.

Η εφευρετικότητα εννοείται ήταν μεγάλη. Μια ομάδα παιδιών βάπτισε την αλάνα μας «Γήπεδο Βούδα» και την ομάδα τους «Αθλητικός όμιλος Βούδα». Τοποθέτησαν μάλιστα και σχετική πινακίδα στον χώρο.

Αγώνες, εκτός από την καλοκαιρινή σεζόν, γίνονταν πάντα ανήμερα το Πάσχα. Καμιά φορά το «διατάγμα» νωρίτερα γιατί έπεφτε και ξύλο. Το ποδόσφαιρο είναι αγωνιστικό, αντρικό σπορ. Μια φορά πλακώθηκαν Γιάννης Μπούμπουλης και Γιώργος Παπαθανασόπουλος, που έπαιζαν σε αντίθετες ομάδες... Τα δύο αδέρφια Γιάννης και Χρήστος Μπούμπουλης συνήθως έπαιζαν πάντα αντίπαλοι.

Κατά περιόδους καθαρίζαμε το γήπεδο από τις πέτρες, αλλά μετά από λίγο είχε περισσότερες. Λες και τις γεννούσε το χώμα.

Προπονητικό μας κέντρο είχαμε το σχολείο, με αναμετρήσεις «σεμπεσάιτ» ή κανονικό διέτρημα. Στο διέτρημα εμπόδιο ήταν ο κορμός της μεγάλης καρυδιάς και οι τραμπάλες! Τα έξω-αγωνιστικά προβλήματα είχαν να κάνουν κυρίως με το μάζεμα της μπάλας από τους γύρω κήπους, πριν την βρούμε σκασμένη.

Ο Ανδρέας Ζούβελος είχε το δυνατότερο σουτ. Κάποτε ένα σουτ πέτυχε στο πρόσωπο τον Δημήτρη Κόλλια (αν θυμάμαι καλά) και με την δύναμη που είχε η μπάλα τον κόλλησε στην μιάτρα.

Είχαμε και παρατσούκλια. Νονός ήταν ο Γιάννης Μπούμπουλης. Ο αδερφός του ο Χρήστος ήταν ο Ζίκος γιατί έκανε τριπλές. Ο Κώστας επειδή έβαζε γκολ με κεφαλιές, τον λέγανε Κούψ.

Σημαντική στιγμή ήταν όταν ο Ρεκουινιώτης (έμπορος από την Κόρινθο) εγκαταστάθηκε μαζί με τα παιδιά του στην Νυμφασία και δημιούργησε το 1984 μαθητική ομάδα η οποία αγωνιζόταν με τα γύρω χωριά. Τότε συνειδητοποιήσαμε πώς είναι να παίζεις συλλογικά σε γήπεδο και όχι σε αλάνα. Να τρέχεις να καλύψεις κενούς χώρους, να παίζεις με ομαδικό πνεύμα, να αξιοποιούνται οι παίκτες τόσο στην επιθετική όσο και στην αμυντική γραμμή.

Δεν θέλω να το πνευτώ, αλλά σε φιλικό με την πρωταθλήτρια ομάδα μαθητικών αγώνων της

Αθήνας βγήκαμε νικητές με 1-0. Στην ομάδα εκείνη συμμετείχαν παιδιά από την Βυτίνα, τα Σβόρα και πέντε μαγουλιανιάκια. Οι Γιάννης Κόλλιας, Κωστής Κόλλιας, Παναγιώτης Παπαθανασόπουλος, Πέτρος Αλεξόπουλος και Κώστας Αλεξόπουλος. Η ομάδα είχε δύο εμφανίσεις (φανελές), μια που έλεγε «Αγάπη στα παιδιά» και η άλλη «Αγάπη στον Χριστό». Προπονητής ήταν ο Ντόσκακας από την Νυμφασία.

Όπως κάθε σοβαρή ομάδα, έτσι και η δική μας είχε σπόνσορα. Ο Ρεκουινιώτης πλήρωνε τα έξοδα μεταφοράς σε αγώνες και προπονήσεις. Ετοιμαζόμασταν σωστά για κάθε αγώνα. Όλοι μαζί πριν από κάθε αναμέτρηση πηγαίναμε πρώτα από το σπίτι του, όπου η γυναικία του μας μαγείρευε μακαρονάδα. Ήμασταν ομάδα.

Η αγάπη του για το ποδόσφαιρο και για τα παιδιά ανηρούσε κάποιους γονείς και, όπως συμβαίνει στις κλειστές κοινωνίες ακούστηκαν αρκετά κακοπροαίρετα σχόλια σε σημείο που τον μεβεπόμένο χρόνο ο Ρεκουινιώτης έφυγε μαζί με

ΕΠΑΝΩ: Στην ομάδα που κέρδισε την πρωταθλήτρια ομάδα μαθητικών αγώνων της Αθήνας με 1-0, συμμετείχαν και πέντε μαγουλιανιάκια. Οι Γιάννης Κόλλιας, Κωστής Κόλλιας, Παναγιώτης Παπαθανασόπουλος, Πέτρος Αλεξόπουλος και Κώστας Αλεξόπουλος. Η ομάδα εδώ φοράει την φανέλα: «Αγάπη στα παιδιά».

ΚΕΝΤΡΟ: Όρθιοι από αριστερά: Γιώργος Δ. Παπαθανασόπουλος, Γιάννης Γ. Μπούμπουλης, Χρήστος Γ. Μπούμπουλης, Κώστας Π. Αλεξόπουλος, Κώστας Αθ. Αλεξόπουλος, Κώστας Αιμ. Αλεξόπουλος, Μπροστά τους, Ανδρέας Βυζιράκης, Πέτρος Βασιλάκος, Σταύρος Βυζιράκης, Ζακ Σολωμονίδης, Νίκος Π. Αλεξόπουλος, Πέτρος Αθ. Αλεξόπουλος, Μπάμπης Σολωμονίδης, Δημήτρης Γ. Γόντικας, Παναγιώτης Δ. Παπαθανασόπουλος, Σταύρος Κολόσασκας, Θωδωρής Γ. Γόντικας, Μιχάλης Γ. Γόντικας.

ΚΑΤΩ: Αυτοκρατορική βολή. Ίδου το τέλειό δίποντο.

την οικογένειά του. Εμείς ακόμα αναπολούμε εκείνα τα δύο μαγικά χρόνια.

Αργότερα δίναμε και κάποιους αγώνες με αντίπαλο την ομάδα της Βυτίνας. Χαρακτηριστικά θυμάμαι το 1988 σε αγώνα χάναμε 7-0 στο ημίχρονο. Τότε μπήκε αλλαγή ο Κωστής Κόλλιας, που μόλις είχε τελειώσει από την οικοδομή. Από την μέση και πάνω κατάμαυρος από τον ήλιο και κάτασπρος από το σορτσάκι και κάτω. Σ' ένα κόρνεο σκόραρε και πετύχαμε τουλάχιστον το γκολ της τιμής.

Ανακαλύπτοντας το μπάσκετ

Την πορτοκαλί μπάλα του μπάσκετ την πιάσαμε στα χέρια μας στις αρχές της δεκαετίας του '80. Την έφερε στο χωριό ο Μπάμπης Σολωμονίδης. Πιο πριν δεν είχαμε ξαναδεί τέτοια μπάλα. Μας έβαλε μια μπασκέτα στην πλατεία και παίξαμε. Από το 1987 –χρονιά που η Εθνική μπάσκετ έγραψε ιστορία, κατακτώντας το χρυσό μετάλλιο στο Ευρωμπάσκετ- και μετά εγκαταλείψαμε σταδιακά το ποδόσφαιρο.

Το γυρίσαμε στο μπάσκετ όχι τόσο λόγω του ανεπανήτητου ελληνικού άθλου, αλλά γιατί στο χωριό μέναμε μόνο τέσσερις, ο Σταύρος Μπούμπουλης, ο Θανάσης Κανελλόπουλος ο αδερφός μου ο Κώστας και εγώ. Παίξαμε αγώνες με την ομάδα της Βυτίνας, ο πέμπτος παίκτης δεν ήταν σίγουρος, άλλοτε ήταν ο Πανίκος, καμιά φορά ο Ηλίας της Θωδώρας του Μουτζούρη. Ο Ηλίας έπαιζε μαζί με τον Μυριόνη σε ομάδα.

Οι αγώνες με την ομάδα της Βυτίνας ήταν αμφίροποι, μια εμείς, μια αυτοί. Όταν όμως ερχόταν ο Ηλίας της Θωδώρας και ο Ηλίας του Σελητάγα είχαμε την νίκη στο τσεπάκι.

Το 1992 δώσαμε ένα αγώνα με εξέδρα καμιά τριανταριά παιδιά από τα Μαγούλιανα. Ήμασταν πίσω στο σκορ με δυο πόντους και είχαμε την τελευταία επίθεση, έχοντας συμφωνήσει για το σύστημα. Σε μια πάσα όμως ο Θανάσης του Ιωσήφ βρέθηκε αμαρκαρίστος και σούταρε για τρίποντο. Βέβαιος για την αστοχία του τρέχων να τον κόψω. Ευτυχώς που δεν πρόλαβα γιατί η μπάλα αφού χτύπησε το ταμπλό και έκανε τρεις γύρους γύρω από το στεφάνι κατέληξε στο καλάθι. Τα παιδιά από το χωριό μπήκανε μέσα στο γήπεδο να πανηγυρίσουν.

Το μπάσκετ τα επόμενα χρόνια ήταν η κύρια άθληση των παιδιών του χωριού. Μπάσκετα, μετά την πλατεία, φτιάξαμε στου Ιωσήφ. Από τα κορίτσια, μπάσκετ πάντα έπαιξε η Μαρία Παπαδημητροπούλου η οποία είχε πολύ καλό σουτ.

Αργότερα τα πιο νέα παιδιά του χωριού με μπόλο μεράκι και όρεξη φτιάξαν αυτοσχέδια μπασκέτα στο κάτω χωριό, στου Μητσαϊκού. Αλλά και εκεί πάντα στο νου μας είχαμε μην πέσει η μπάλα στο ρέμα να την κυνηγάμε. Οι θέσεις ήταν περιορισμένες. Οι μικροί παίζανε ή το καταμασήμερο ή το σουρούπο. Περίμεναν να τελειώσουν οι μεγάλοι. Η μπασκέτα στο κάτω χωριό έμεινε μέχρι και το 1999 όπου φτιάχτηκε καινούρια στο σχολείο.

Μπάσκετ με αντίπαλο την ομάδα της Βυτίνας παίξαμε κάθε Πάσχα και Δεκαπενταύγουστο, μέχρι και το 1998. Τα τελευταία χρόνια όταν συμμετείχαν και τα πιο νέα παιδιά (Χρήστος Α. Γόντικας, Μπάμπης Ε. Γόντικας) ήμασταν σίγουροι νικητές.

□ Ο τελευταίος ποδοσφαιρικός αγώνας στο γήπεδο στις Κορφές έγινε τον Αύγουστο του 2000. Πρόσφατα μια παρέα δεκαπεντάχρονων από την Αθήνα ακούγοντας τις παλιές ιστορίες για το γήπεδο πήγε να το βρει. Ανακάλυψε τα ίχνη των τερμάτων και μερικά σάπια ξύλα από τα δοκάρια που είχαν στηθεί εκεί πριν από 30 χρόνια. Η λαχτάρα για την προγγυλιή θεά, την μπάλα, εκείνα τα χρόνια ήταν μεγάλη. Παίξαμε μέχρι να πέσει ο ήλιος. Τότε δεν είχαμε wifi και facebook.

Είχε πολύ ποδαρόδρομο η ζωή του ταχυδρόμου το 1871

Ο ταχυδρόμος χτυπάει πλέον την πόρτα του... καφενείου. Σήμερα όποια γράμματα φτάνουν στα Μαγούλιανα αφήνονται στο καφενείο του χωριού. Εκεί πρέπει οι παραλήπτες τους να πάνε να τα πάρουν, εκτός αν βρεθεί κάποιος νεώτερος να τους εξυπηρετήσει.

Μπορεί τα τελευταία χρόνια τα Ελληνικά Ταχυδρομεία (ΕΛΤΑ) να δίνουν αγώνα επιβίωσης, τα πράγματα όμως δεν ήταν πάντα έτσι. Η εφημερίδα μας σ' αυτό το τεύχος θα σας γυρίσει 150 χρόνια πίσω, στο 1871.

Φυλλομετρώντας το βιβλίο του **Θεμιστοκλή Ιωαννίδη**: «Στατιστική του συνοικισμού και της ταχυδρομικής γραμμής της Ελλάδος. Πάτρα, Α.

Σ. Άγαπητός, 1871» βρήκαμε μερικά αξιοθαύμαστα στοιχεία για την Αρκαδία, την ορεινή Γορτυνία και τα Μαγούλιανα.

Ο Θεμιστοκλής Ιωαννίδης ήταν υποδιευθυντής του ταχυδρομείου Πάτρας και στο βιβλίο του καταγράφονται πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία για τους νομούς, τις επαρχίες, τους δήμους, τις πόλεις, τις κωμοπόλεις, τα χωριά, με τις αποστάσεις και τους πληθυσμούς τους, τις αναχωρήσεις και αφίξεις των ταχυδρόμων του κράτους. Στο βιβλίο καταγράφονται οι αποστάσεις των χωριών από την έδρα των δήμων, των δε εδρών των δήμων από την πρωτεύουσα της επαρχίας.

✓ Τι πληθυσμό είχε ο Δήμος Μυλάοντος, σύμ-

φωνα με τα στοιχεία της επίσημης απογραφής του 1870 (σελ. 61-62):

Δήμος Μυλάοντος

Τάξις αυτού: Β'

Πληθυσμός - Δημότες 2.683

Κάτοικοι 1.791

✓ Πόση ώρα χρειαζόταν ο ταχυδρόμος να πάει στην έδρα της επαρχίας και τα χωριά του δήμου.

Μαγούλιανα, Ώρες 6 [από τον δήμο Γόρτυνος, έδρα επαρχίας και πρωτεύουσα δήμου].

Αγρίδιον, 1 ώρα και 30 λεπτά (από τα Μαγούλιανα)

Καμενίτσα, 2 ώρες

Κορφοξυλιά, 30 λεπτά

Λάστα, 45 λεπτά

(καλύβια Λάστας), 45 λεπτά

Μπορεί τα ευκόλως εννοούμενα να παραλείπονται, αν και κάποτε αξίζει να λέγονται, όπως: η διάρκεια της πορείας παρατείνεται το χειμώνα ή ο ταχυδρόμος παρέδιδε, αλλά και παραλάμβανε φακέλους...

Να αναφέρουμε -για να έχουμε μέτρο σύγκρισης- ότι ο ταχυδρόμος Αθηνών ήθελε:

30 λεπτά της ώρας να φτάσει τα Πατήσια [προάστειον].

20 λεπτά να πάει στους Αμπελόκηπους.

20 στην Κυψέλη.

2.15 στην Κηφισιά.

Ενημέρωση μεσάνυχτα

Ψηφιακή τηλεόραση. Δηλαδή περισσότερα κανάλια, με ποιοτική εικόνα και ήχο, χωρίς χιόνια και κουραφέζαλα από τις αερολογίες αυτών που μας κυβερνούν. Μετεξεταστικά έμεινε η Γορτυνία και στο ψηφιακό τηλεοπτικό σήμα, καθώς από τις πρώτες ημέρες της ψηφιακής μετάβασης τα κανάλια έχασαν τις συχρότητες και οι κεραίες τους διαύλους.

Τα τελευταία τέσσερα χρόνια το τηλεοπτικό τοπίο στο χωριό μας γίνεται ολοένα και πιο θολό. Όσοι ήλπιζαν ότι ο «Καλλικράτης» θα έβαζε το χεράκι του και κάποια πράγματα στην τοπική αυτοδιοίκηση θα διορθώνονταν, έκαναν λάθος.

Τα τελευταία χρόνια δεν υπάρχει καμιά συντήρηση στους αναμεταδότες στον Αη-Γιώργη. Η κάθε οικογένεια έχει σπαταλήσει κατά μέσο όρο 200 ευρώ για τοποθέτηση δορυφορικού δέκτη Digea. Για τα αυτονόητα δηλαδή. Να βλέπει λίγη τηλεόραση, να ενημερώνεται για το τι γίνεται στον έξω κόσμο, να βλέπει καμιά ταινία τα ατέλειωτα χειμωνιάτικα βράδια.

Εδώ και λίγες ημέρες με ενέργειες του Μαγουλιανίτη **Θοδωρή Τρακαδά** τοποθετήθηκε δέκτης για λήψη ψηφιακών καναλιών της ΕΡΤ από τις κεραίες στον Αη-Γιώργη. Η εγκατάσταση του όλου εξοπλισμού υποστηρίζει εύκολα και τα υπόλοιπα κανάλια της Digea.

Ο Σύλλογος, με όλους τους συλλόγους της περιοχής, προσανατολίζεται να παρέμβει στους αρμόδιους ώστε να βρεθεί μια λύση στο πρόβλημα.

Επιτέλους, κάντε κάτι

Πρώτη προτεραιότητα για τα Μαγούλιανα και τον σύλλογο του χωριού αποτελεί η αξιοποίηση του κτιρίου «Άγιος Ανδρέας». Το διοικητικό συμβούλιο του συλλόγου απέστειλε στις 22 Οκτωβρίου επιστολή στον δήμαρχο και στον αντιδήμαρχο Γορτυνίας με στόχο να καταστήσει σαφές ότι πρέπει να υπάρχουν απτά αποτελέσματα για το συγκεκριμένο κτίριο. Με την επιστολή ενημερώνει τους αρμοδίους ότι ο «Άγιος Ανδρέας»:

✚ Πρόκειται για ένα Ελληνικό Σχολείο των πρώτων μεταεπαναστατικών χρόνων. Αργότερα έγινε έδρα του Ειρηνοδικείου του δήμου Μυλάοντος (ΦΕΚ 27/1880). Από το 2000 αποτελεί ιστορικό διατηρητέο μνημείο (ΦΕΚ 1035 23/8/2000).

✚ Το κτίριο έχει εύκολη πρόσβαση στον κεντρικό δρόμο, διαθέτει περίβολο και βρίσκεται σε πολύ καλή κατάσταση μετά την συντήρησή του.

✚ Η αξιοποίησή του αφενός θα αποτελέσει πυλώνα ανάπτυξης του χωριού και αφετέρου δεν θα αφηθεί στο χρόνο, στην εγκατάλειψη και στη φθορά...

Στην επιστολή δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στις προσπάθειες διάσωσης από την τώση κοινότητα Μαγουλιανών, με εργασίες συντήρησης που έγιναν την δεκαετία του 1990.

Αυτή την φορά το Δ.Σ. του συλλόγου του χωριού προχώρησε ακόμα ένα βήμα πιο πέρα. Δεν υπενθυμίζει απλά στην δημοτική αρχή την ανάγκη αξιοποίησης του «Αγίου Ανδρέα» -κάτι που είναι στην διακριτική της ευ-

χέρεια, αλλά προτείνει είτε την 35ετή μίσθωση του κτηρίου σε ιδιώτη είτε την ένταξή του στα προγράμματα του νέου ΕΣΠΑ.

Η παραπάνω επιστολή κοινοποιήθηκε και στον εκπρόσωπο της τοπικής κοινότητας, Αθανάσιο Κανελλόπουλο.

Κάμερες παρακολούθησης

Εδώ και περίπου δυο μήνες είναι σε λειτουργία κάμερες ελέγχου της ταχύτητας. Για αυτό οδηγού να είστε ιδιαίτερα προσεκτικοί στην οδήγηση. Οι κάμερες είναι τρεις από Τρίπολη προς Μαγούλιανα και άλλες τρεις προς Τρίπολη.

Προς Μαγούλιανα: η πρώτη είναι στα Χάνια Σκοπής, η δεύτερη μπαίνοντας στο Κάψια και η τρίτη μπαίνοντας στο Λεβίδι.

Ταξιδεύοντας αντίστροφα, την πρώτη συναντάμε στην διασταύρωση για Πάτρα (Ε.Ο 111), την δεύτερη μετά από λίγα μέτρα στην είσοδο της Βλαχέρνας και την τρίτη στα Χάνια Σκοπής.

Λίγο πριν τις κάμερες υπάρχει σχετική προειδοποιητική πινακίδα. Προσοχή λοιπόν, μην πείτε ότι δεν σας ενημερώσαμε.

Metar.gr live

Από την παραμονή της Πρωτοχρονιάς η μετεωρολογική κάμερα του metar.gr στο χωριό μας μεταδίδει εικόνα σε κανονική ροή πλέον, σε απευθείας σύνδεση. Μπορείτε να την βλέπετε στην διεύθυνση <http://livcameras.gr/up/magouliana.html>.

Ευχαριστούμε τους **Θωμά Γεωργίου**, **Παναγιώτη Τσούρα** και **Βασίλη Υφαντή** για την απευθείας μετάδοση και τους **Παντελή Κόλλια** και **Άγγελο Αλεξόπουλο** για την εκ Μαγουλιανών βοήθεια!

Η παλαιά μετάδοση με 20 δευτερόλεπτα εικόνα παραμένει σε λειτουργία κανονικά <http://www.metar.gr/camera/magouliana/>
Θ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Βραβείο στον Θαλή

Μαγουλιανίτικο ενδιαφέρον στα βραβεία της Ακαδημίας Αθηνών για το 2015. Τα συνολικά 39 βραβεία απονεμήθηκαν το απόγευμα της Τρίτης 22 Δεκεμβρίου στην καθιερωμένη ετήσια πανηγυρική συνεδρία του ανώτατου πνευματικού ιδρύματος της χώρας. Το βραβείο της οικογενείας Λουκά Μούσουλου, εις μνήμην του ακαδημαϊκού Λ. Μούσουλου, με χρηματικό έπαθλο 3.000 ευρώ, για ερευνητική εργασία στον κλάδο της χειρουργικής του καρκίνου, απονεμήθηκε στον **Θαλή Παπαγιαννακόπουλο** για την εργασία του «Rapid modeling of cooperating genetic events in cancer through somatic genome editing». Άντε τώρα να μεταφράσεις τον τίτλο της εργασίας (Ταχεία μοντελοποίηση των συνεργαζόμενων γενετικών γεγονότων στον καρκίνο, μέσω σωματικών επεξεργασιών του γονιδιώματος). Δύσκολα πράγματα, που έχουν την σημασία τους όταν ξέρουμε ότι πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών είναι ο δύο φορές προτεινόμενος για το Νόμπελ Φυσικής καθηγητής Δημήτρης Νανόπουλος.

-Συγχαρητήρια Θαλή.

Μαγουλιανίτης βαρέων βαρών

Ο **Κώστας Αλεξόπουλος** του Αιμίλιου σηκώσε ψηλά την ελληνική σημαία στο Παγκόσμιο Κύπελλο Δυναμικού Τριάθλου (άρσεις) που έγινε στο Κίεβο της Ουκρανίας από τις 6 έως τις 8 Νοεμβρίου 2015. Ο μαγουλιανίτης πρωταθλητής του Πανελληνίου Γυμναστικού Συλλόγου αγωνίστηκε στο Παγκόσμιο Κύπελλο Δυναμικού Τριάθλου (άρσεις) και στην κατηγορία βάρους 100 κιλών κατέκτησε δύο χρυσά μετάλλια καταρρίπτοντας ισάριθμα παγκόσμια ρεκόρ.

Ο Κώστας κατετάγη 2ος στα squat με 220 κιλά, αν και έτυχε αυστηρής διαίτησας με αποτέλεσμα να χάσει άδικα την πρώτη του προσπάθεια. Στις πιέσεις πάγκου ήταν ο πρωταγωνιστής της κατηγορίας κατακτώντας το χρυσό άνετα με 190 κιλά. Στις άρσεις θανάτου κατέκτησε άλλο ένα χρυσό με 242,5 κιλά.

Συγχαρητήρια στον χρυσό και παγκόσμιο ρεκόρντμαν από τα Μαγούλιανα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ

Η λίστα με τους επιτυχητές σε ΑΕΙ μεγάλωσε. Η **Ελένη Τζερεμέ** εισήχθη στο τμήμα Διεθνών Ευρωπαϊκών και Περιφερειακών Σπουδών, Πάντειο Πανεπιστήμιο. Συγχαρητήρια.

ΚΗΔΕΙΕΣ

* Ο **Θανάσης Χ. Παπαδημητρόπουλος** απεβίωσε και ετάφη στα Μαγούλιανα στις 10 Νοεμβρίου σε ηλικία μόλις 73 ετών. Τον πρόδωσε η καρδιά του. Δεκάδες συγχωριανοί και φίλοι τον συνόδεψαν στην τελευταία του κατοικία. Όλοι είχαν έναν καλό λόγο για τον ωραίο συγχωριανό που δεν είναι πια μαζί μας. Έναν άνθρωπο κοινωνικό. Στην γνώριμη γωνιά του καφενείου δεν θα τον ξαναδούμε να πίνει τον καφέ του και να συζητάει. Κάθε φορά που θα ανηφορίζουμε στου Νταγιάντα, θα αναζητούμε, εμείς οι παλιότεροι, το μεγάλο τοίχος από στοιβαγμένα καυσόξυλα. Ο μπαρμπα-Θανάσης ήταν ο τελευταίος Μοϊκανός της εποχής που τα κεραμίδια ήταν χειροποίητα και η πέτρα γίνονταν ασβέστης στο ασβεστοκάμινο. Τα τελευταία χρόνια δούλευε στο Δασαρχείο.

@**Αγγελική**: Αποχαιρέτησε όρθιος ένα μέρος με το οποίο είχε συνδεθεί ιδιαίτερα και αγαπούσε πολύ. Καλό ταξίδι μπαρμπα-Θανάση. @**Παναγιώτης**: Άλλος ένας εξαιρετικός Μαγουλιανίτης, ο φίλος μας Θανάσης, πάει να συ-

ναντήσει τους παλιούς. Να είναι ελαφρύ το χύμα που θα τον σκεπάσει!

@**Έλσα**: Καλό σου ταξίδι αγαπημένε μας γείτονα και φίλε εξαιρετικό. Δε θα σε ξεχάσουμε ποτέ. Έφυγες νωρίς. Αφήνεις ένα μεγάλο κενό στη γειτονιά μας και στις καρδιές μας.

@**Γιώργος Ζέκιος**: Καλό παράδεισο κουμπάρε, περήφανος που σε γνώρισα. Να ξέρεις ακολουθώ ακόμα πολλά από αυτά που με συμβούλευες κάποτε. Ένα από τα κουμπάρουλα.

* **Πολίτης Ν. Θεόδωρος**. Απεβίωσε και ετάφη στην Αδελαΐδα Αυστραλίας σε ηλικία 76 χρόνων. Τον Αύγουστο του 2013 ο φιλότιμος και πονόψυχος συγχωριανός μας ταξιδεύοντας στα Ιεροσόλυμα βρέθηκε για μερικές μέρες, ύστερα από πολλές δεκαετίες, στην γενέτειρα. Ήπιε καφέ κάτω από τον πλάτανο, ξαναθυμήθηκε τα παλιά, επισκέφτηκε συγγενείς και φίλους.

* **Αλίκη Κάβουρα**, απεβίωσε και ετάφη στην Μιράκα Ηλείας

* **Μέμος Γραφάκος**, απεβίωσε και ετάφη στην Αθήνα.

* **Διονύσης Σηνητής**, απεβίωσε και ετάφη στο Χάβαρι Ηλείας

ΤΖΙΑΒΑΡΑΣ
Καυσόξυλα

Βυτίνα Αρκαδίας

Κιν: 6978 941266 • Οικ: 2710 243738

Τριμηνιαία Περιοδική έκδοση
ΤΑ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΑ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ:
01 - 4943

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 37(3ος Οροφος)

104 32 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ. 2105230669

Ηλεκτρονική διεύθυνση:

magouliana@gmail.com

Υπεύθυνος έκδοσης:

Άγγελος Α. Αλεξόπουλος

Υπεύθυνος Σύνταξης

Συντακτική ομάδα

Επικοινωνία με τα μέλη

και τους συνδρομητές:

Άγγελος Α. Αλεξόπουλος:

690.750.6314

Χρήστος Κ. Γόντικας:

694.0927.152

Παναγιώτης Α. Ζούβελος:

6970.112.500

Χρήστος Α. Γόντικας:

6944.66.7177

Αγγελική Δ. Κοσιαβέλου:

697.2019.335

Αλέξης Σπ. Κολόσακας:

694.8585.384

Βασιλική Θ. Κονδύλη:

698.430.9181

Παναγιώτης Κ. Κοσιαβέλου:

697.2644.305

Χαράλαμπος Κ. Καλόσακας:

697.402.5565

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Μαίρη Γασπαράκη

ΤΥΠΟΙΣ: Σταμ. Κοτσάτος & Σία Ο.Ε.

Μαρίνου Αντύπα 4, Ηλιούπολη

«Κι εγώ η Γιαννούλα η έμμορφη, πήρα το βερεμιάρη»

Επιμέλεια:
ΘΟΔΩΡΗΣ ΠΑΠΑΚΟΝΔΥΛΗΣ

30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015. Στο σαλόνι-καφέ «ο Πλάτανος» κοινοποιείται το Μαγουλιανίτικο παραδοσιακό τραγούδι:

«Ούλες οι νιές παντρεύονται και παίρνουν παλικάρια κι εγώ η Γιαννούλα η έμμορφη, πήρα το βερεμιάρη*.
Βερέμιασ' η καρδούλα μου, από το βερεμίο του μαγειρεύω δεν πεινάει, του στρώνω δεν κοιμάται, του στρώνω πέντε στρώματα και δύο μαξιλάρια.
- Σήκω βερέμη πλάγιασε, σήκω βερέμη πέσε κι άπλωσε τα ξεράδια σου στους αργυρούς μου κόρφους, να ιδείς του Μάη τις δροσιές, (τ' Απρίλη τα λουλούδια, να ιδείς δυο κιτρολέιμονα, δυο πατρινά λεμόνια Κοιμάται το τριαντάφυλλο με το βερέμη αντάμα βήχει ο βερέμης μια φορά κι η κόρη αναστενάζει)».

*Βερεμιάρης (τούρκ.)=άρρωστος, φυματικός.

Το παραπάνω τραγούδι περιλαμβάνεται στον δίσκο: «Δημώδη Άσματα της Γορτυνίας», που εξέδωσε ο Πατριωτικός Σύνδεσμος Τρικολώνων. Στο σχετικό βίντεο απεικονίζονται διάφορες περιοχές της Αρκαδίας, ιδιαίτερα της Γορτυνίας και τραγουδά ο ιεροψάλτης Γεώργιος Χατζηχρόνογλου. Η καταγραφή έγινε από τον μουσικολόγο Κωνσταντίνο Α. Ψάχο στο βιβλίο του «Δημώδη Άσματα Γορτυνίας» (1923).

Τα σχόλια και οι ερωτήσεις στο face book δίνουν και παίρνουν:

-Οι παλαιότεροι στο χωριό θυμούνται τον δημοδιδάσκαλο Ρηγόπουλο...
-Πολύ ωραίο video και τραγούδι, ο Ρηγόπουλος τραγουδάει;
-Αυτές οι ιστορίες τραγουδιούνται;
-Οι εκφράσεις: βερέμης, βερεμιάρης είναι ντόπιες;...

Κάποιοι ανέτρεξαν στα χρόνια του μεσοπολέμου, τα χρόνια της φθίσης και του εγκλεισμού στο σανατόριο της Κορφοξυλιάς.

(Σημείωση: με την πρώτη ευκαιρία η εφημερίδα μας θα δημοσιεύσει τραγούδια που έγραψε ο Ι. Ρηγόπουλος).

18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ, η παρέα που κατέβηκε να μαζέψει καρύδια το' καφε απόψε. Αργά το βράδυ ζεστάθηκε καίγοντας στην πλατεία τα πεσμένα πλατανόφυλλα.

Όλοι τους κατά την συγκομιδή των καρυδιών φορούσαν γάντια για να μην μαυρίσουν τα χέρια και ανάρτησαν στους διαδικτυακούς τοίχους αρκετές καλλιτεχνικές φωτογραφίες με μανιτάρια.

ΠΕΜΠΤΗ 22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ, λίγο μετά τις 4 το μεσημέρι η Τρίπολη «κουνήθηκε» από σεισμική δόνηση 3,8 βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ. Το επίκεντρο του σεισμού ήταν στην περιοχή των Μαγουλιάνων και το εστιακό βάθος ήταν 10 χλμ. Η δόνηση έγινε αισθητή στην πόλη της Τρίπολης.

@Αγγελος: Πολύ κουνιάσατε τελευταία εκεί πάνω. Κάτι συμβαίνει...
@Παντελής: Θες ο καφές, θες ο σεισμός κάτι γίνεται.

ΣΑΒΒΑΤΟ 24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Το τζάκι του καφεενείου άναψε. Ο άρχοντας της πλατείας μας εύχεται: Καλό χειμώνα.

Διάλογος λίγο πριν από τις 7 το βράδυ:

@Θάνος Ανδριόπουλος: Κράτα κάβα τσίπουρο και ξύλα να είμαστε καλυμμένοι.

@Παντελής: Έλα τώρα που είναι νωρίς γιατί έρχονται δύσκολες μέρες.

@Θάνος: Κάνω προγραμματισμό για βουνίσιο Νοέμβριο.

ΔΕΥΤΕΡΑ 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ, στην λειτουργία στην εκκλησία του Αγίου Δημητρίου συμμετείχαν περίπου 50 Μαγουλιανίτες.

19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ, το μεσημέρι ο κουρέας του γκαζόν έπιασε δουλειά. Γειά σου, Γιώργο.

Κώστας - Θωμάς: Το στοίχημα ήταν φαγκρί. Δεν έμεινε ούτε λέπι...

@Αγγελική: Υπέροχος ο Μυροβλύτης «γειτόνας» και με θαυμάσιες αιογραφίες.

@Κλεοπάτρα: Γίνονται και άλλες φορές τον χρόνο λειτουργίες στον Άγιο Δημήτριο, αλλά η σημερινή είναι ξεχωριστή,

@Παναγιώτης: Παλιά η εκκλησία ήταν γεμάτη αιογραφίες. Τώρα έμειναν λίγες, κυρίως επάνω από το ιερό,
@Ελσα: Δυστυχώς τις πέρασαν μαρμαρόσκονη, τόσα ήξεραν τόσα έκαναν. Δε βρέθηκε κανένας να τους σταματήσει.

ΤΡΙΤΗ 3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Η Έλσα Πέτρουλα άρτι αφιχθείσα στην πρωτεύουσα αναπολεί: Πρόσφατα επέστρεψα από το χωριό μου. Υπέροχες φθινοπωρινές ημέρες, που χρόνια είχα να ζήσω. Χωρίς ιντερνέτ, αποτοξίνωση πλήρης και χωρίς τηλέφωνο.

Σας εύχομαι καλό μήνα, με υγεία, δύναμη, αγώνα για ένα καλύτερο αύριο.

ΔΕΥΤΕΡΑ 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. @Λίτσα Χορτάτου: Νιώθω ιδιαίτερη τιμή και χαρά που έγινα μέλος της ομάδας του «Μαγουλιανίτικου Πλατάνου». Επισκέφτηκα το χωριό την άνοιξη ψάχνοντας τις ρίζες μου κι ένιωσα μεγάλη συγκίνηση σαν να είχα γεννηθεί εκεί. Ήταν σαν να γυρνούσα σπίτι. Δυστυχώς δεν βρήκα κάτι για τον προπάππου μου, κάποιον που να γνώριζε. Δεν πειράζει, θα επισκέπτομαι το χωριό όταν μου δίνετε η ευκαιρία γιατί είναι το πιο όμορφο χωριό της Πελοποννήσου.

@Θοδωρής: Πρόεδρε θέλουμε ιντερνέτ, να γίνει καρά-LIVE η κάμερα.

ΤΡΙΤΗ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2015. Ο άρχοντας της πλατείας προχώρησε στην κατασκευή στεγάστρου.

@Κώστας: Πολύ μπροστά το άτομο, έκανε από τώρα στέγαστρο για το πάλκο των καλλιτεχνών το καλοκαίρι.

ΤΡΙΤΗ 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, το βράδυ ο Γρηγόρης Κανελλόπουλος ανεβάζει στο διαδίκτυο «διάφορες φωτογραφίες από τα Μαγούλιανα». Μερικές τις

Αυτό το φεγγάρι έκρυβε εκπλήξεις.
• Αγγελική - Γιώργο να σας ζήσει το νέος μέλος της οικογένειας. Τυχρό καλότηχο.

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Ολόκληρη η Αρκαδία μπροστά σας, μέσα από ένα βίντεο της Παναρκαδικής Ομοσπονδίας Ελλάδος.

ΔΕΥΤΕΡΑ 28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, Το Κοινοφιλές Ίδρυμα «Αναστάσιος Σχίζας» επιβραβεύει τους νεοεισαχθέντες στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ανάμεσα στους αριστεύσαντες και η κόρη της δικής μας Χρυσούλας Τζαβάρα, **Σταματίνα-Μαρία Δημητρήλη** (Νομική Θεσσαλονίκης).
-Ωραίες στιγμές. Συγχαρητήρια.

ΠΕΜΠΤΗ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, περιμένοντας το 2016. Θοδωρής (ο μετεωρολόγος μας): Εμείς που δεν μπορούμε να γιορτάσουμε την Πρωτοχρονιά στα Μαγούλιανα, βρήκαμε τρόπο. Ζωντανά συντονισμένοι με το χωριό.

Ευτυχώς, την τελευταία ημέρα του χρόνου ο καιρός θυμίζει χειμώνα. Στο μέσον η θερμοκρασία. Ο Θοδωρής συνιστά: Προσοχή στον παγετό την Πρωτοχρονιά, πρόσκαιρες χιονοπτώσεις στα ορεινά το Σάββατο με την θερμοκρασία σε βαθμιαία άνοδο. Πολύ νερό από την Κυριακή.

★Επιστήμη εναντίον πρακτικής μετεωρολογίας σημειώσατε 2. Προπαραμονή της πρωτοχρονιάς ο Θοδωρής, σε τηλεφωνική επικοινωνία με τον Παντελή, προβλέπει για τα Μαγούλιανα χιόνι πάνω από τους πέντε πόντους. Τελικά το στοίχημα, ένα μεγάλο ψάρι, κέρδισε ο Παντελής. Καλοφάγωτο λοιπόν.
Την ευκαιρία άδραξε και άλλος μαγουλιανίτης για νέο στοίχημα, τι καιρό θα κάνει την Κυριακή. Ο μετεωρολόγος αυτή την φορά δεν τσίμπησε.

★Το metar.gr έχει γενέθλια: 2007-2016 και μας εύχεται: Καλή Χρονιά με υγεία, αγάπη και με περισσότερες «λευκές» ημέρες το 2016, όχι μόνο στον καιρό, αλλά και στις ζωές όλων!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. Πρωτοχρονιά, οι τηλεοράσεις μας τρομοκρατούν: Συνεχίζεται η επέλαση του χειμώνα. «Πολικό» κατά τόπους ψύχος με ιδιαίτερα χαμηλές θερμοκρασίες, που θα κυμανθούν από -6 έως το πολύ 10 στην περιοχή μας.

@Κώστας Αλεξόπουλος (από την χιονισμένη πλατεία): Η χρονιά ξεκίνησε και φέτος ιδανικά!

3 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2016. Συμβαίνει τώρα. Κοπή πίτας, Μαγούλιανα 2016. Στο σχετικό βίντεο που αναρτήθηκε στο facebook, διαβάσαμε πλήθος ευχών. Διακρίναμε δύο σχόλια:

@Κώστας Β. Μαρίτσας: Τι έγινε πάλι, ούτε της Παναγίας δεν μαζεύεις τόσους και του χρόνου παιδιά.

@Χριστίνα: Ζηλεύω, ζηλεύω, ζηλεύω. Όχι την πίτα, όχι την ομίχλη... όχι, όχι! Ζηλεύω τη μυρωδιά του χωριού, το ότι εκεί ξαναγίνομαι παιδί. Καλή χρονιά! Παντελή είσαι ξεχωριστός, γιατί χωρίς να το ξέρεις (κι αυτό είναι το ωραίο) έχεις λειτουργήσει ενωτικά για τους Μαγουλιανίτες εκτός Μαγουλιάνων. Σ' ευχαριστούμε!

★ Ευχές από την Συντακτική Ομάδα της εφημερίδας: Να είμαστε εμείς καλά κι ας είναι όλοι οι άλλοι καλύτερα.

βλέπαμε για πρώτη φορά. Μην ανησυχείτε, θα δημοσιευτούν στην εφημερίδα μας.

ΤΕΤΑΡΤΗ 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Επειδή «η ερμηιά θέλει καλοπέραση...», ο Παντελής φροντίζει να μας ανοίξει την όρεξη από την αυλή του Θωμά. Κάποιοι ρωτούν αν προλαβαίνουν... Άλλοι παραπονιούνται ότι: όπως πάντα, τα πολύ καλά συμβαίνουν όταν λείπουν οι πολλοί. Άλλοι αρκούνται σε διαπιστώσεις:
-Άρχοντας.
-Επίγειος παράδεισος με όλη την σημασία της λέξεως.

ΠΕΜΠΤΗ 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, στις 5.30 το απόγευμα ραντεβού στο γραφείο του Συλλόγου. Θέματα πολλά και διάφορα. Και ο παρονομαστής κοινός: Ελλείψει χρημάτων, στάση εμπορίου. Δεν βοηθάει και ο καιρός. Εννιά βαθμούς Κελσίου έδειχνε το θερμομέτρο έξω στην Χαλκοκονδύλη κατά την αποχώρηση, στις 7.30 μ.μ.

-Επειγόντως να επιστρέψει ο Τάσος. Να βάζουμε στο στόμα μας μια γουλίνα καλό τσίπουρο.

-Όποιος ξέχασε στο γραφείο ένα ποδήλατο να πάει να το πάρει. Κινδυνεύει να βγει σε πλειστηριασμό.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, Χριστούγεννα. Οι λιγοστές παρέες μετά την εκκλησία πίνουν καφέ στην πλατεία. Ηλιόλουστη η μέρα. Τελικά έχει δίκιο ο Θοδωρής. Ο πιο «παγωμένος» χειμώνας της τελευταίας δεκαετίας θα προβλεφτεί πολύ λίγες μέρες πριν έρθει. Δεν ανακινώνεται εβδομάδες και μήνες πριν.
Φέτος, μετά από σχεδόν 40 χρόνια, κάναμε Χριστούγεννα με Πανσέληνο. Το φεγγάρι γέμισε τον ουρανό.

ΣΑΒΒΑΤΟ 26 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, μια ιδιαίτερη είδηση. Λίγο μετά τις 3.30 το απόγευμα η Αγγελική ανεβάζει στο face book φωτογραφία με λεζάντα: Παρέα με το καλικατζαράκι μου...

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, στο ψηλότερο κατοικημένο χωριό της Πελοποννήσου καταφτάνει ο μετεωρολόγος μας, ο Θοδωρής με φίλους. Η παρέα φωτογραφίζεται μπροστά στον κορμό του πλατάνου.

ΟΙ ΓΙΑΤΡΙΣΣΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΓΙΑΤΡΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥΣ

Η αγάπη, το δοκιμασμένο γιατρικό

Γράφει η
ΧΡΙΣΤΙΝΑ Π. ΛΑΜΠΟΥΣΗ

Μάρτης μήνας. Η μάνα όλη μέρα σκυμμένη έσκαβε στο αμπέλι. Εκεί την έπιασαν οι πόνοι της γέννας. Αθόρυβη, όπως πάντα, πρόλαβε και γύρισε στο σπίτι. Στο χειμωνιάτικο στήθηκε η αίθουσα τοκετού. Η γιαγιά με σβελτάδα έριχνε χοντρά κούτσουρα στο τζάκι, όπου έκαιγε η φωτιά. Ο τέντζερης με καθαρό νερό μπήκε στη σιδεροστιά να βράσει. Η σκάφη, τα ταψιά (αντικαθιστούσαν τις σημερινές λεκάνες) οι καθαρές πετσέτες όλα στη θέση τους εν αναμονή του μωρού.

Γονατιστή στο κρεβάτι με τα χέρια στηριγμένα στους αγκώνες δάγκωνε τους πόνους, έπνιγε τη φωνή, γιατί δίπλα στο άλλο δωμάτιο χωρισμένο με μισάντρα (ξύλινο διαχωριστικό) οι άντρες της οικογένειας περίμεναν με αγωνία το άκουσμα του κλάματος του μωρού και όχι τις κραυγές του πόνου της μάνας.

Τα μεγαλύτερα παιδιά είχαν απομακρυνθεί σε συγγενικά σπίτια, γιατί το δωμάτιο μαιευτήριο αποτελούσε άβατο για άντρες και παιδιά. Το θαύμα της γέννησης ήταν γυναικεία υπόθεση. Η γυναίκα γεννούσε και γυναίκες κατ' αποκλειστικότητα το έφεραν εις πέρας. Οι άντρες από δίπλα περίμεναν το άγγελμα, το κλάμα, τα συχαρίκια.

Η υπομονή και η αντοχή στον πόνο ήταν τα χαρακτηριστικά της άξιας γυναίκας. Η μάνα, η πεθερά φρόντιζαν για την εξέλιξη του θαύματος της γέννας ανάβοντας το καντήλι, καίγοντας θυμίαμα και προσευχόμενες να πάνε όλα κατ' ευχήν. Τότε και η άφιξη της μαμής. Η θεία Χρυσούλα η Τζαβάραινα κατέφθασε και πρόσθεσε την εμπειρία της.

Έτσι εγώ πήρα την πρώτη μου ανάσα στο ιδιωτικό μου μαιευτήριο, με την προσωπική μου μαμή που συνέχεια είχα τη δυνατότητα πάντα να την βλέπω, να την χαϊρεύω και να με αποκαλεί μέχρι τα γεράματά της με την πιο γλυκιά προσφώνηση «τσούπρα μου».

Από τη ζεστασιά της μήτρας βρέθηκα στην ζεστασιά του χειμωνιάτικου. Αυτό ήταν το μεγάλο δωμάτιο κάθε σπιτιού, εκεί ήταν το τζάκι, εκεί μαζευόταν όλη η οικογένεια για θέρμανση, φωτισμό, μαγείρεμα, φαγητό, ύπνο. Εκεί δένονταν οι σχέσεις. Εκεί όταν το χιόνι δεν άφηνε περιθώριο για ξεμύτισμα οι παππούληδες και οι γιαγιάδες μέσα από τις ιστορίες και τα παραμύθια τους στάλαζαν στο μυαλό και στην ψυχή μας την εμπειρία τους. Εκεί μαθαίναμε τη ζωή. Εκεί είναι οι χειμωνιάτικες αναμνήσεις μας. Εκεί αναβαπτίζουμε στα δύσκολα τον εαυτό μας. Εκεί είναι η όαση των παιδικών μας χρόνων.

Κάποιες γυναίκες αναλόγως της εποχής μπορεί να μην προ-

λάβαιναν να γυρίσουν στη θαλπωρή του σπιτιού τους και να γεννήσουν τα μωρά τους εκεί με βοήθεια, αλλά να γεννούσαν μόνες τους στο χωράφι, στο καλύβι ή στα πρόβατα. Πάλι όμως και τότε γυναίκα είχε τη φροντίδα τους, η Παναγία, και έσωζε και αυτές και τα μωρά τους.

Έτσι γεννούσαν οι γυναίκες στο χωριό μου μέχρι περίπου τη δεκαετία του εξήντα. Μαμές ήταν συνήθως οι μανάδες τους ή οι πεθερές τους. Όμως υπήρχε πάντα και η έμπειρη μαστόρισσα μαμή. Η θεία Χιόνα παλιότερα (Ευσταθία Πολίτη) είχε καλό αναραχό (θετική ενέργεια) για τις επίτοκες. Ήτανε γουρλιού. Με ικανοποίηση δεχόταν οι ετοιμόγεννες τη βοήθειά της και έφερναν στον κόσμο τα παιδιά τους.

Επίσης η εμπόρισσα, η γυναίκα του εμποράκου -ποιος θυμάται αλήθεια το όνομά της;- εκτελούσε χρέη μαμής. Ξακουστή μαμή, κυρίως όταν υπήρχε δυσκολία στην εξέλιξη του τοκετού και το παιδί ερχόταν ανάποδα ήταν η θεία Λευτεριά (Ελευθερία) του Θανάση του Γόντικα η γυναίκα. Αργότερα διορίστηκαν μαμές πια, όχι εμπειρικές αλλά σπουδαγμένες, στο Βαλτεσινικό και είχαν υπό την παρακολούθησή τους και τις έγκυες των Μαγουλιάνων.

Με δική τους πια καθοδήγηση και πιο εξελιγμένα μέσα οι γυναίκες και πάλι γεννούσαν στα σπίτια τους. Η εξέλιξη της κοινωνίας οδήγησε τις επίτοκες στη συνέχεια στις αίθουσες των μαιευτηρίων.

Όταν τα μωρά γεννιούνταν πρόωρα ή ελλιποβαρή τα περίμενε η θερμοκοιτίδα, φτιαγμένη από μαλλιά προβάτων. Αφού τα άλειφαν με ξύγκι (λίπος από τα πρόβατα) για θερμαντικό, τα φάσκωναν, τα τύλιγαν καλά με τα μαλλιά, δημιουργούσαν δη-

λαδή συνθήκες ζεστής μήτρας, τα πότιζαν μητρικό γάλα και βούτυρο για να δυναμώσουν, έκαναν το σταυρό τους, τους έδιναν αγάπη, αγάπη, αγάπη και έτσι ζούσαν ή πέθαιναν...

Το θαύμα της γέννησης ήταν γυναικεία υπόθεση. Οι άντρες περίμεναν το κλάμα, τα συχαρίκια.

Με την ίδια φροντίδα και την ίδια αγάπη στη θαλπωρή του χειμωνιάτικου ζεσταίναμε και τα άλλα νεογέννητα μωρά που έρχονταν στο σπιτικό μας το καταιγίμων από την κοιλιά της κατακούλας ή της προβατίνας μας. Όταν ο πατέρας τα έφερνε από το στάβλο στο σπίτι όλοι μεριάζαμε στο παραγώνι, κάναμε χώρο, στρώναμε το σάϊσμα τα σκουπίζαμε από τα κατάλοιπα της γέννας, τα ζεσταίναμε μέχρι τρικλίζοντας να μπορέσουν να σταθούν στα ποδαράκια τους και τότε ο πατέρας να τα ξαναπάει στη μανούλα τους για βύζαγμα. Αγαστή συνύπαρξη ανθρώπων και ζώων!!

Στην αγκαλιά της μανούλας μας μεγαλώναμε και μείς με το γάλα της και την αγάπη της. Λέχωνα αυτή μέχρι να σαραντίσει δεν έβγαίνε από το σπίτι, ούτε πολλές επισκέψεις δεχόταν, ούτε έπρεπε να πάει ξένος βράδυ στο σπίτι της- έτσι αποφεύγανε το κακό μάτι, την κακή ενέργεια.

Μ' αυτό τον τρόπο γεννημένα τα παιδιά και μεγαλωμένα στον όμορφο τούτο τόπο φαίνεται γινόταν όμορφα, γι αυτό στο χωριό μου κάθε γειτονιά είχε και την ξεματιάστρα της, χώρια το διάβασμα της βασκανίας από τον παπα-Γιάννη.

Στη Μπάρτζελη η θεία Μπουρνά (Αγγελική Θεοδωρή

Μπουρνά) έδενε κόμπο στο μαντήλι, έλεγε τις ευχές, μέτραγε με την πιθαμή της και όσο κόνταινε η απόσταση μέχρι τον κόμπο τόσο πιο ματιασμένο ήταν το παιδί- και άλλη ευχή, κι άλλος κόμπος κι άλλο μέτρημα μέχρι να 'ρθει στα ίσια του το μαντήλι.

Η θεία Χρυσώ του Τζουάννη (γυναίκα του μπάρμπα Γιάννη του Γόντικα) ξεμάτιαζε με το λιοκρίνο (κόκκαλο από κεφάλι φιδιού). Με το που το έριχνε στο γυάλινο ποτήρι με το καθαρό νερό και ψιθύριζε την ευχή μπουρμπουλήθρες πεταγόταν σε τόσο ύψος ανάλογες με το μάτιασμα.

Και η θεία Αγγέλω του Κουσιουρή (Πάνου Κοσιάβελου) και η θεία Αγγελική του Κουσιουρή (Σπύρου Κοσιάβελου) ξεμάτιαζαν η κάθε μια στην γειτονιά της με λιοκρίνα, μεταλλικούς σταυρούς, μεταλλικά ευαγγέλια, φυλαχτά, κειμήλια οικογενειακά.

Τα παιδιά όμως δεν ματιάζονταν μόνο, αλλά και αρρώσταιναν. Παρούσες τότε οι γιατρίσες με τα σταυρώματά τους και τα γιατροσόφια τους. Η γριά Καραβίδαίνα (γυναίκα του Κωνσταντή του Γόντικα) έλεγε η γιαγιά μου πως ήξερε πολλά σταυρώματα κι έκανε καλά πολλούς αρρώστους πέρα από το ξεμάτιασμα. Για κριθαράκι, για ανεμοπύρωμα, για χρυσή, κοκκύτη, κοκκινίτσα, παπαδίτσες, κακό σπυρί κ.α.

Για το κάθε ένα άλλη ευχή, άλλη τεχνική, άλλο γιατροσόφι. Το ανεμοπύρωμα (ερυσίπελας) κοκκίνισμα στο πρόσωπο έφευγε όταν το κόκκινο πανί τοποθετημένο στο πρόσωπο διαβαζόταν με ευχές και κομμάτια βαμβάκι άναβαν κι έτσι σηκωνόταν το αερίκο, ο άνεμος που έφερνε το πύρωμα, τη φλόγωση. Ο κοκκύτης πέραγε με γαϊδου-

ρογάλο, τη χρυσή (ίκτηρος) την κόβανε κάτω από την γλώσσα.

Η θεία Αγγέλω του Κουσιουρή θεράπευε τις παραμαγούλες μας με κατράμι που το έβαζε στα μάγουλά μας σε σχήμα σταυρού μαζί με την ευχή της. Επίσης η Ελενίτσα (Δημουλά) θεράπευε το ανεμοπύρωμα με κόκκινο πανί, κερι φυλαγμένο από την Λαμπρή και λιβάνι σταυρώνοντας τον άρρωστο τρεις φορές.

Όταν πέφταμε και μας έβγαίνε ο αστράγαλος, ή στραμπουλάγαμε χέρια, πόδια, όταν βγάζαμε τον ώμο μας, έτοιμος ο νάρθηκας από την θεία Λένη του μπάρμπα Δημήτρη του Κανελλόπουλου. Ειδική για βγαλσίματα και σπασίματα. Λούτριάζε το πονεμένο μέρος με ατμό, έκανε μαλάξεις, έβρισκε το πρόβλημα και το διόρθωνε. Άξια χειροπράκτης. Μαλλιά άπλυτα από πρόβατο φρεσκοκουρεμένο, βρεγμένα με τσίπουρο δημιουργούσαν τον κατάλληλο νάρθηκα. Επίσης έφτιαχνε έμπλαστρο από ελατόπισσα που την έβαζε πάνω σε χοντρά πανί, τη ζέσταινε και το χρησιμοποιούσε σε τραύματα, καλογέρους, αγκαθιές που είχαν μπει στο χέρι και είχαν κακοφορμίσει (μολυνθεί) κ.α.

Για τα εγκαύματα από καψίματα η θεία Μαρία η Κοντούλαινα (του μπάρμπα Βασίλη του Κονδύλη γυναίκα) είχε έτοιμη την αλοιφή φτιαγμένη με σοφία από κρόκους αυγών βρασμένους με την κατάλληλη διεργασία. Έτσι είχε στη διάθεσή της άριστο καταπραυντικό και θεραπευτικό. Η κηραλοιφή επίσης ήταν γι' αυτήν τη δουλειά. Η θεία Αγγέλω έδενε και τον αφαλό όταν από βάρος ή κούραση έπιανε τον άνθρωπο τάση λιποθυμική. Αμέσως συνερχόταν αφού έβαζε το δάχτυλό της στον αφαλό του και κάνοντας τρεις περιστροφές γύρω του λέγοντας την ευχή της ο ασθενής γινόταν περδίκι.

Μια πάνινη αυτοσχέδια τάπα κούμπωνε και δενόταν πάνω στον αφαλό μέχρι την τελική αποκατάσταση. Την τέχνη αυτή ασκούσε στην πάνω γειτονιά η θεία Ελένη (Κανελλοπούλου).

Όλες οι γιαγιάδες μας και οι μανάδες μας επίσης ήξεραν και έριχναν βεντούζες κούφες με ποτήρια ή κοφτές με ξυραφάκι. Έτσι θεράπευαν τα κρουολογήματά μας. Το κρεμμύδι, το σκόρδο, ο λιναρόσπορος, το σινάπι, το τσίπουρο, και τα βότανα ήταν στην υπηρεσία κάθε σπιτιού για θεραπευτικούς λόγους.

Το πέρασμα των χρόνων απαλύνει τις μνήμες γι αυτό ας με συγχωρήσουν οι γιατρίσες που δεν ανέφερα ή εκείνες που παραποίησα τις συνταγές τους. Κάποιοι μπορεί να θυμούνται περισσότερα ή πιο σωστά αυτές τις πληροφορίες που με βοήθησε να τις θυμηθώ και την ευχαριστώ γι' αυτό η ξαδέλφη μου η Σταθούλα.